

Tengernek Csillaga

2018. szept.–nov.
XXIII/5. szám

Mária korszakának lapja

Ára: 350,- Ft

Mátraszentimre-Fallóskút – kegyeszobor

Neked adom szívemet!

*Ha lábaidnál ülhetek, rejtőző Istenem,
ez lelkem számára maga a mennyország,
magadat itt ismerteted meg velem,
add nekem szívedet, add – így szólsz édesen hozzám.*

*Csendes beszélgetéseink alatt Veled kettesben
mennyei perceket élek át,
azt mondhatom Istennek: vedd hát szívem, vedd,
és Te, a hatalmas, végtelen, örömmel nézel rá.*

*Szeretet, édesség járja át lelkemet,
s a Te szüntelen jelenléted,
elragadtatás így a földi életem,
s mint egy szeráf – hozsannát zengek.*

*Szerény kenyér színe rejti tested, lelked,
elrejtetted benne istenséged,
ez a kegyelem-forrás táplálja életem,
minden égi örömnél többet ér a Te jelenléted.*

*Ha velem egyesülsz a Szentáldozásban, ó, Istenem,
általad hatalmassá válok – érzem.*

*Tőled származik ez, ó, Uram, alázattal beismerem,
és segítségeddel szentté válhatok – nyomorúságom ellenére.
(Szent Fausztina – Napló 1718)*

Spirituális támogatók: P. Jáki Teodóz OSB., Katona István, P. Kovács Ervin Gellért OPraem,
Regőczy István és Török József

Tartalomjegyzék

Részlet a Szeretláng Naplóból (22)	1
Jézus Szent Vérének tisztelete Magyarországon	6
Aranyszájú Szent János: Krisztus Vérének ereje	10
A szüzesség, az eredeti bűn és a házasság	11
Ne paráználkodj! (6. parancs)	15
A készülő pán-amazóniai színódustról, a nős papokról, és a nő oltárszolgákról ..	18
Szent II. János Pál pápa Róma első „LMBT Pride” felvonulásáról	21
Nagy előrelépés Isten szolgája Mindszenty József bíboros szenttéavatási ügyében	22
Mennyire személyesen szeret bennünket Isten!	23
Engesztelés a Kútvölgyi Kápolnában.....	25
Üzenetek és látnokok	27
Az Eucharisztikus Világkongresszusra készülve	
Szentségimádások hazánkban	31
A megújulás, az evangelizáció, a vonzó tanúságtétel jegyében	32
Mária-kegyhelyek	
Mátraszentimre (Hasznos – Fallóskút)	40
Mária kicsinyei	
A Szentlélek ideje	41
Rózsafüzér	
Elmélkedési gondolatok	44

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcstillaga.hu

E-mail: info@tengernekcstillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel,
javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: Gebauer Gergő

A hátsó borítón: Notre Dame, Párizs

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető
a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, il-
letve e-mailen és megvásárolható a templo-
mokban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem kül-
dünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Részlet a Szereteláng Naplóból (22)

1963. január 19.

Most ismét nagy szenvedésekkel vagyok telítve, az én Uram és én Istenem szeret engem. A zavaros hangok, melyek miatt gyötrődöm, lelkem sötét vakságát borítják rám. Angyalom hangja azt mondja, ő eszközölte ki nekem a kegyelmet: „Látod, jó, hogy őszinte voltál, és lelki vezetőd szavára hallgatsz. Ő bölcs, okos és szentéletű. Ő megszabadított kínjaidtól. Tudod, hogy gyóntatód tanácsát szent engedelmisséggel követned kell. Jó, hogy belátod végre egyéni gondolataid erőszakos lehetetlenségeit. Látod, gyóntatód sem látja tisztán a lelkedben végbement dolgokat. Ő is lebeszélte, hogy ne gondold többé rá. Ugye, jó, hogy most megnyugszol? Ne is emlékezz többet a kétségbeejtő, kínzó gondolatokra! Én most végre meggyőztelek, nyugalmaid most már végképp helyreállt. Légy hálás nekem és gyóntatódnak, nagy harcunk volt veled, mert igen erőszakos vagy. Ugye, gyóntatód is megmondta, hogy ő azt látja, te erőszakolod a dolgokat?!”

Ezek a zaklatások csak úgy özönlöttek bennem. Újra felsóhajtottam: „Én Istenem, mi tesz engem világtalanná? Vagy most vagyok valóban az igaz úton?”

Éz az állandóan váltakozó lelki kín mindjobban arra készítet, hogy adjam át a Szent Szűz közléseit, a másik pillanatban meg visszatart: »Lelki vezető nélkül ne tegyél semmit! Az ő szavai ugyanis Tőlem valók, és szent engedelmisséggel fogadd azokat!« Így tehát a kényszer hatása alatt állandóan őrlődöm. A hang biztat: »Égesd el, tüzeld el! Míg ezt nem teszed, nem lesz teljes lelked nyugalma, mert így képzeleted állandóan nyugtalanítani fog.« M. atya szavaira gondoltam: ne engedjem magamhoz a zavaró gondolatokat.”

1963. január 20.

Így szólt az Üdvözítő:

„Lelkedben a vakság és fényesség úgy fog váltakozni, mint ahogy az éj felváltja a nappalt. Ezen Én nem változtatok. Csak hagyatkozz Rám, az Én akaratom fog úgysis érvényre jutni! Csak figyelj, és várj az intésemre, amikor jelet adok az újabb indulásra!”

Az elmúlt napokban az Úr Jézus is meg a Szűzanya is többször felszólított, hogy most már ne halogassam az indulást. Az Úr Jézus még ezt is mondta:

„Erős ellentmondásaid azért vannak, mert Én ezáltal is biztosítani akarlak, hogy az ügy Tőlünk ered.”

Most, e szavak hallatára szenvedéseim valóban az eddiginél is sokkal nagyobb fokra emelkedtek. Úgy, ahogy azt az Úr Jézus előre megmondta: a küz-

delmek majd ismét levesznek lábaimról. Vannak idők, mikor az Úr csodálatos fényessége néhány pillanatra bevilágít lelkembe, és úgy érzem, tisztán látom a dolgokat, de amint ez a néhány pillanat elmúlik, még kínosabbá válnak.

1963. január 24.

Újabb indítást kaptam:

„Cselekedj! Kérésedet ne mellőzd el!”

A szavak, melyeket hallottam, erélyesek voltak. Lelkem megremegett. Azután a Szűzanya is szólt hozzám:

„Az ellenkezés, mellyel szavaimat fogadod, emberi kételyeidből fakad. Ezekkel csak elnyomod lelked cselekvőképességét, s ez lelked kárára van. Ha ezeket nem igyekszel magadtól állandóan távol tartani, ez megingat a Reánk való hagyatkozásban.”

1963. január 26.

Most az Úr Jézus bátorító szavaival szólt hozzám:

„A Szent Szűz majd igazol téged.”

Szavai bátorságot öntöttek lelkembe. A szenvedésekben, melyek immár ízes élvezetté tették életemet, most egy olyan fordulat állt be, mely végképp össze akar dönteni bennem mindent. Teljes lényemben, mely azelőtt mintegy kettéváltan uralta lelkemet, most megszűnt a jó, mely állandó küzdelmet indított lelkemben rossz énem ellen. Most csak a rossz az, mely eláraszt teljesen. A jó már szinte nincs is bennem. A szenvedések, melyeknek örvendező elfogadása és bírása erőt adott, most kétségbeejtő gondolatokkal törtek rám. „Nehogy azt hidd, hogy a szenvedés, mely gyötör, Istentől van, és még kevésbé hidd azt, hogy ezek érdemszerzők! Csak úgy lennének (azok), ha tiszta lélekkel és bűnbánattal viselnéd el. De mivel lelkedet még mindig nem szabadítottad fel teljesen a kevélység és hazugság bűnétől, addig szenvedéseid semmik!” Ó, én szerencsétlen! Nincs már bennem semmi, csak a rossz! Nem tudom semmi módon magamban a rosszat elnyomni, ezért a szenvedések értéke és minden, amit Isten szent kezéből elfogadtam, az most hazugságom miatt nem tud érdemszerző lenni. Végképp nem tudom, mit tegyek?! El kell pusztulnom és a kárhozát mélységébe zuhanni! Szörnyű kísértések voltak ezek, és lelkem békéjét állandóan meg akarták zavarni. Ó, ha most szólít magához az Úr! Rettenetes halálfélelem van bennem megátalkodott bűnösségem miatt.

„Égi Anyám, imádkozz értem most és halálom óráján! Tebened remélek! Téged bántalak meg hiú hazugságaimmal. Tekintsd lelkem nyomorúságát, lásd erőlködésemet! Sem éjjelem, sem nappalom nem nyugodt. Életemnek minden perce gyötrelmem és félelem. Istenem, hiszek Tebenned és irgalmadban!

Kérlek, Szent Tested vétele, mellyel nap mint nap táplálkozom, én nyomorult bűnös, ne váljék ítéletemre és kárhozzatomra! Drága jó Nővérkém, átadom Önnek mindezeket, és kérem, közölje azokkal, akikhez utasítva vagyok. Azt remélem, akikhez eljutnak soraim, meg fognak szabadítani megátalkodott kónokságomtól, mert én már csak magamba roskadva, mindenkitől és mindentől megfosztottan vergődöm, és nem tudom, miért és meddig.”

1963. február 1.

Elmentem a mellém rendelt nővérhez a Szent Szűztől kapott közlések átadása végett, és ezzel kapcsolatban még egyet s mást megbeszélünk. Utána harangozni mentem a plébániatemplomba. Az esti Ave Maria után gyalog tettem meg az utat hazafelé, hogy útközben átélmedjek a Szent Szűz Szeretlángjának továbbadását. Egész lényemet és gondolataimat a Szent Szűz Szeretlángja tölti be. *Átgondoltam, hogy most a nővérben is aggodalom támadt, hogy valóban ő-e az, akit Isten mellém rendelt. Most lelkemet a tisztánlátás csodás kegyelme hatja át: aggodalomra semmi okunk, mi csak tegyük meg Isten szent akaratát. Mi csekély eszközök vagyunk, kiket az Úr kegyelme táplál, erősít. S hogy mennyire nincs okunk az aggodalomra, azt mindjárt meg is írom.*

Ahogy hazafelé mentem, házunk kapuja előtt történt. Mielőtt beléptem, hirtelen, váratlanul az Úr Jézus állt mellém. Nem láttam Őt. Ő vállamra tette kezét, jobb vállamat kétszer érintette, és csak ezt a két szót mondta:

„Kislányom, tarts ki Mellettem és szenvedj Velem!”

Szavai nyomán isteni érzését árasztotta el bensőmben. Ő ezt így szokta tenni, hogy bizonyosságot adjon. Ez csak néhány pillanatra tartott.

Amint a lakásba értem, eloszlottak érzéseim, de a csodálatos lelki erő, melyet ez idő alatt felélesztett bennem, izzó szeretettel töltött el a Szent Szűz Szeretlángja nyomán kigyúló fény hatására. Majd a másik pillanatban olyan érzelmeket keltett bennem, hogy mi lenne belőlem, ha a Szent Szűz Szeretlángjának kegyelmi hatása nem áradna rám? És most éreznem kellett, hogy akik nélkülöznek ezt a kiáradást, mily sok kegyelemtől esnek el. Gyötrelmesek ezek a kínok. Szívemben a vágyat elképzelhetetlenül nagy erővel fokozta.

Este hiába tértem nyugovóra, nem volt pihenésem, sem álom nem jött szememre. Fejemben rettentő zúgás támadt, majd néhány pillanatra múlva szíreszerű, vészjósló hang keletkezett bensőmben. Elöttem rettentő füst kezdett gomolyogni, melyben felismerhetetlen alakok jajveszékelve tolongtak, tanakodtak, rettegtek. Majd a gomolygó füst között hatalmas alak jelent meg. A szürkésen gomolygó füst miatt nem láttam, hogy nézett ki, csak éreztem, hogy a sátán volt. Észbontó üvöltéssel segélykiáltást hallatott. Nem tudja, mitévő

legyen, ellenállása inog, minden eszköz csődöt mond és minden kísérletezése hiábavaló. Ez csak néhány percig tartott. Utána Isten kegyelme azt a tudatot erősítette meg bennem, hogy a Szent Szűz Szeretlángjának ki kell gyűlnia, mert ez fogja a pokol erőit megingatni. Ez a látvány annyira kimerített, még utána is alig tudtam szabadulni hatásától.

Másnap reggel, amint kiléptem a kapun, ott, ahol előző este az Úr jelenlétét éreztem, térdre ereszkedtem a frissen esett hóban, és arra gondoltam, mily szent ez az utca, melyet jelenlétével megtisztelt.

Hányszor előfordul, hogy mikor ott térdelek az Úr szentséges lábainál, valósággal elhalmoz a kínos gyötrelmekkel, és amikor nem is gondolom, egyszer csak megjelenik, és személye láthatatlan ugyan, de jelenlétét megéreztetni, tudtomra adja. Mindezek dacára szenvedéseim továbbra is megmaradtak.

Abban az állapotban gyöttrődöm, melyet már írtam, hogy szenvedéseim érdemtelen semmik. *Lelkem borzalmas sötétségében így könyörögtem: „Imádott Jézusom! Megkérlek szépen, most, hogy lelkemet ily tikkasztó szárazságban tartod, mindenekelőtt nagy-nagy hálaival sokszor köszönöm, és kérek szépen, hogy lelkem tikkasztó szárazságában ki ne égjen lelkemből az Istenbe vetett teljes bizalom, s az apró, kis porszemnyi áldozatokat, melyeket minden erőm megfeszítésével tudok csak meghozni, kegyelmeid orkánja által sodord be isteni szereteted és végtelen érdemeid tengerébe, hogy ott a Tiéddel egyesüljenek, és én felüldülve új erőre kapjak.”*

1963. február 4.

Az Úr nem hagyott vigasz nélkül szenvedni. Végtelen jóságában hosszan beszélgetett, tanított és buzdított, hogy csak szenvedjek kitartóan.

„Ne lepődj meg azon, hogy akiket Én is nagyon szeretek, és ők is nagyon szeretnek, téged mégis gyanakvással fogadnak, gyanakvó mellőzéssel fognak kezelni. Te csak hagytok Rám! A Golgota útja nem volt zökkenő nélkül. Én is átvergődtem. Te most Velem jössz a Kálváriára. Ez a megaláztatások útja. Édesanyánk is velünk jön, s megosztja veled fájalmát. Vedd e nagy kitüntetés, melyben igen keveseket részesít. Te a választott kis kármelita leánya vagy. Én meg az Ő leköteltette, Tőle nem tagadhatok meg semmit, mert Ő Szeretlángjára hivatkozik. Én mindig melletted vagyok, akkor is, ha nem érzed.” És átmélkedte velem az Ő getszemán-éji szenvedéseit, s közben azt mondta, éljem csak bele magam az Ő borzalmas szenvedéseibe. Így szólt:

„Látod, ezért kértem meg a tanítványokat, hogy imádkozzanak és virrasztanak. Az ő virrasztásuk az Én szenvedéseimet enyhítette volna. A mennyei Atya Hozzám angyalt küldött. Most Én magam vagyok az, ki szenvedéseidben enyhülést adok.”

És újra a Szent Szűz Szeretlángjára hivatkozott, mely Őt állandóan leköteli.

„Köszönd meg Édesanyánknak! Megkérlek újra, *ne hátrálj meg, bármit is kérek, csak hagytok Rám! Bármily nagy a gyötrelmem, melyet a sátán cselekszik veled, Én engedem meg, ne félj! Hatalma csak annyi, amennyit Én megszabok neki.*”

Majd utalt Keresztelő Szent Jánosra, aki az Ő útját előkészítette. Beszélt nekem szenvedéseiről és állandó kitartásáról.

„*Leányom, akit Én felhasználok, az nem lehet széltől lengetett nádszál.* Annak erősen, megingathatatlan határozottsággal kell kitartania Mellettem. A te lelked nem hajolhat meg semmi előtt, mely nem Engem szolgál. Kislányom, Én kérek újra, tarts ki Velem! Ugye, tudod, milyen nagyon szeretlek?!”

Beszéde által erőt sugárzott lelkembe. A szentáldozás előtt az Úr Szent Testének és Vérének átváltoztatása idején a sátán annyira kezdett gyötörni, hogy szavaimat és gondolataimat, melyekkel Istenre akartam gondolni, szorosán szinte gúzsba kötötte. Minden erőm tehetetlennek bizonyult. A gonosz zavargása, gúnyos röheje, szemtelen beszéde fülsiketítő lármát csapott bennem. Tudjam meg, hogy neki milyen hatalma van felettem. Elveheti testem egészségét, lelkem nyugalmát, az emberek tiszteletét, és csodát is tehetne velem, de ezt azért nem teszi, mert erre az ég sem méltat engem, mivel zavaros elképzeléseim rögeszmévé váltak bennem, s még ő sem méltat erre, hogy csodát tegyen. Meg is szállhatna, ha akarna, mert minden módja és hatalma megvan ehhez, de ezt azért nem teszi, mert nem akar oktalanságot csinálni. Mert ha kiüznék őt belőlem, ez neki szégyene lenne, tehát csak azért nem száll meg.” Ezeket a kellemetlen, zavaró hangokat folytatta bennem, és állandóan rémisztget, hogy mivel meg nem száll, azért inkább a kínzásoknak azt a formáját használja fel velem szemben, hogy állandóan gyötör. Ő személyesen teszi ezt, nem bízza másra, mert én olyan rögeszmét hordozok magamban, melyet még ő sem tudott eddig megingatni, ezért nem bízza ezt másra. Utána meg hízelkedve kezdett szólni: „Te nem vagy kevély, sem konok, ebben én tévedtem, már látom. Csak a rögeszmét, mely gondolataidba beférkőzött, azt akarom kiüzni belőled minden módon. Hagyj fel sanyargatásaiddal, mert ez eszed kerékkötője, és míg ezt így folytatod, addig nem tud tested erőt termelni rögeszméd elhagyására, és nem tudod eloszlatni magadban ezt a zavaros elgondolást, melyet rajtad kívül úgysem hisz el senki, mert nem értik!” Kínzó zavargásait egész nap nem hagyta abba. Teljesen Istenre hagyatkozva viselem a gyöttrő kínokat, melyek egész lényemet kimerítik.

(Szeretláng Lelki Napló 116-119. o.)

Jézus Szent Vérének tisztelete Magyarországon

Az Úr Jézus Drága Szent Vére a legszentebb áldozati Vér, az új és örök szövetség pecsétje, a megigazulás és a megváltás ára. Benne szemléljük Krisztus tökéletes engedelmességét és kereszthalálig tartó teljes mártíromságát, imádjuk a Vértanúk Királyát. A Szent Vér méltó vételével elnyerjük az Úr halálával és feltámadásával szerzett örök életet. A Szent Vér tisztelete szoros kapcsolatban áll a magyarság engesztelő küldetésével.

Jézus Krisztus az új és örök szövetséget Szent Vére által vezette be: „Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, az új szövetségé, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.” (Mt 26,27–28, vö. Kiv 24,8; Jer 31,31; Zsid 9,20; 1Kor 11,25). Az Úr Jézus Szent Vére által szerezte meg magának az Egyházat (vö. Pál milétoszi beszéde, ApCsel 20,28). Szent Vérének hintése (1Pt 1,2), tisztító hatása (Zsid 9,14; 1Jn 1,7), a benne való megmerítkezés (Jel 7,14; 22,14) ajándékozott meg minket a megigazulás és a megváltás kegyelmével (Róm 5,9; Ef 1,7). Üdvözítő Krisztusunk a szentmisében az áldozópap kezei által – az önvizsgálat súlyos felelőssége mellett, 1Kor 11,28 – nyújtja nekünk Szent Vérének csodálatos kelyhét, hogy életünk legyen Őbenne. A szentáldozáshoz e csodálatos ígéretet fűzi: „Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.” (Jn 6,54)

Jézus Krisztusban az emberi természet egyesült a Fiú isteni személyével, mint létének alapjával. Ez az *uniohypostatica* tana, amit 451-ben a kalkedoni zsinat mondott ki. Jézus Szent Vérében az értünk életét adó feltámadott Jézus Krisztust imádjuk. A Szent Vér tisztelete együtt növekedett az Oltáriszentségbe vetett hittel (*transsubstantiatio et realpraesentia*), Lüttichi Szent Julianna látomásaival (13. század), az Oltáriszentség csodáival (főként a bolsenai mise, 1263, a Szent Vér a korporálén Vera Icont hozott létre), s Úrnapja ünnepének megjelenésével (IV. Orbán pápa 1264-től). Aquinói Szent Tamást és Szent Bonaventurát a bolsenai mise csodája indította a Szent Vér mélységes tiszteletére. Szent Tamás – a magyar pálosok patrónusa – mindezek hatására írta meg csodálatos himnuszait az Oltáriszentségről.

A hagyomány szerint Arimateai József a Golgotán az utolsó vacsora kelyhében fölfogta a Megváltó Szent Véré, amely az Örök Élet kelyhe. Ez az alapja a Szent Grál legendának. Valójában minden érvényesen bemutatott szentmisében a fölszentelt pap által használt kehely a Szent Grál, amelyben Jézus Krisztus Drága Szent Véré, mint örök életünk zálogát.

A Szent Vér ereklyéinek a tisztelete az ősegházig nyúlik vissza. A IV. században élt Barypsabas nevű remetétől eredeztethető *Menologium* már beszámol a Szent Vér ereklye gyógyító hatásáról.

Magyarországon a Szent Vér tiszteletének különösen is nagy hagyományai vannak. A középkori búcsújáró helyeink között Szent Vér ereklyével rendelkezett Bata, Garamszentbenedek, Győr, Kassa, Ludberg (Horvátország), Pécs, Szeged és Vasvár, ahol vérző, vagy hússá változott ostyaereklyéket tiszteltek. Legkorábban az esztergomi ereklyével találkozunk, melynek ünnepét már az 1341 körül keletkezett Pozsonyi Missale tartalmazza.

A Szent Vér saját ünnepe Magyarországon augusztus 8. volt. A helyi jelentőségű ünnepet IX. Pius pápa 1849-ben az egész Egyház számára előírta, egyben áthelyezte az Eucharisztia hónapjának kezdetére, július 1-re.

Több Szent Vér ereklyénk egyik legnevezetesebbjét (Veronika kendőjének, a manoppellói lepelnek egy darabkáját) II. Pál pápa (1464–1471) ajánlódta Korvin Mátyásnak (1458–1490), aki az értékes kincset 1483-ban a garamszentbenedeki bencés apátsági templomban helyeztette el. Az apátság kápolnát építtetett az ereklye tiszteletére. A kápolna és az ereklye a török időkben is átvészelt. 1565-ben a bencés apátság sajnos megszűnt Garamszentbenedeken, de a Szent Vér tisztelete – amit 1829-ben Rudnay Sándor esztergomi hercegprímás nagyban megerősített – továbbra is fennmaradt.

A bátai bencés apátságban is őriztek Szent Vér ereklyét. Bata Tolna megye déli részén található település a Szent Vér egyetlen, több mint 600 esztendő magyarországi kegyhelye. (http://www.szentver-bata.hu/index_elemei/christbig.jpg) Monumentális kegytemploma a falu fölötti dombon, az egykori, Szent László király alapította bencés apátság helyén áll.

Bata apátsági temploma a 14. század végén, 15. század elején vált országos híru zarándokhellyé, az itt történt eucharisztikus csodának köszönhetően. Hogy mikor és hogyan történt a bátai eucharisztikus csoda, pontosan nem tudjuk. A törökök sorozatos pusztításai miatt nem maradtak fenn emlékek, feljegyzések ezzel kapcsolatban. Azt tudjuk, hogy a bátai Szent Vér ereklye okleveles említései már 1415-től nyomon követhetők.

A Szent Vérhez kapcsolható első bátai csoda leírását a híres Thuróczi krónikából ismerjük. Eszerint Garai János a bosnyák és a török elleni harcok során fogságba esett. Fogadalmat tett, hogy ha kiszabadul, Bátára zarándokol a mi Urunk Jézus Krisztus drága Vérének dicsőségére. Szabad lett, és teljesítette ígéretét. A súlyos vasgolyók, amelyekkel a fogságban tartották, még Mátyás idején is a templom kapujára akasztva hirdették Garai csodálatos szabadulását.

Biztos támpont, hogy Bátát – a Rómában tartózkodó Zsigmond király kérésére – 1434-ben IV. Jenő pápa búcsúkiváltsággal látta el. „*Krisztusban legkedvesebb fiunk, Zsigmond hozzánk intézett kérésében elénk tárja, hogy a Pécsi Egyházmegyében lévő Szent Benedek rendi monostortemplomban, Krisztus csodálatos, az Oltáriszentségből kiömlő vére és a szentek számtalan ereklyéje van. Krisztus tes-*

tének ünnepén a Vért és az ereklyét a népnek nyilvánosan felmutatják, aminek látására csodálatos sokaság özönlik oda... Azt akarjuk továbbá, hogy ha a bátai egyházat bárki meglátogatja, s az ereklyék bemutatásán részt vesz, annak örök, vagy ideig tartó büntetéseit általunk fogja elengedni az Úr. ...”

Báta híres adományozója és zarándoka Hunyadi János és családja. Ennek előzménye, hogy 1441. januárjában a pártütő Garai László ellen Hunyadi János győztes csatát vívott az apátság közelében. A pálosokkal szoros kapcsolatokat ápoló Hunyadi család Szent Vér iránti tisztelete lehetett talán az oka annak, hogy később Mátyás király éppen a Szent Vér ereklyéjét (Veronika kendőjének egy darabkáját) kapja meg ajándékba II. Pál pápától.

Különösen nagy jelentőségű történelmi esemény, hogy 1526-ban, közvetlenül a mohácsi csata előtt II. Lajos király az ország vezetőivel a bátai kegytemplomban járult a szentségekhez, itt tartották az országtanács utolsó ülését, és a Szent Vér áldását fogadva innen indult a magyar sereg a végzetes csatába. (A véres ütközet helyszíne mindössze 15-20 km-re van Bátától.) 1526. szeptember 3-án a Buda felé vonuló győztes török hadak felgyújtották a bencés rendházat és a templomot. 1539-ben, amikor újra visszatértek, a kegyhelyet a muszlim horda szó szerint a földre tette egyenlővé, és a Szent Vér ereklyét is megsemmisítette. (Ezekben az időkben hasonló sorsra jutott megannyi templomunk, többek között a budaszentlőrinci pálos főmonostor is.)

A megmaradt és előkerült emlékek közül legérdekesebb egy pecsétlenyomat, amely Vince bátai apát 1500. évi jubileum alkalmával kiállított búcsúlevelén látható. A 24 mm átmérőjű pecsét monstranciát, szentségmutatót ábrázol, Szentostyával és Jézus Öt Szent Sebét jelképező öt csepp vérrrel. Ez támpontot adhat az eucharisztikus csoda mibenlétére. A korabeli forrásokban Krisztus vérző Testének is nevezik a csodálatos bátai ereklyét. Föltehető tehát, hogy az ereklye egy konszekrált Szentostya volt, amely a pap kezében vérezni kezdett, Jézus Öt Szent Sebének jeleként.

Még egy kis emlékünkhöz a török előtti évszázados kultusból az 1993-ban épületbontáskor előkerült szürke homokkő díszítmény, egy vésett kehely, amelyből Jézus Szent Vére árad.

A kegyhely törökök általi elpusztításának 400. évfordulójára, 1939-ben neoromán stílusú, új kegytemplomot emeltek a Szent Vér tiszteletére.

2017. szeptember 16. óta Krisztus Szent Vérének ereklyéje újra jelen van a bátai kegytemplomban: Viliam Judák nyitrai püspök a bátai zarándoklat alkalmából a II. Pál pápa által Korvin Mátyásnak adományozott garamszentbenedeki ereklyéből – amely bizonyítottan a manoppellói Krisztus-arc (VoltoSancto, Szent Arc) lepel része – leválasztott részletet adott át Udvardy György pécsi megyéspüspöknek.

A manoppellói Szent Arc a leplen az Úr feltámadásakor keletkezett csodálatos módon. Jeruzsálemből Edesszába, onnan Konstantinápolyba, a képrombolás elől menekítve pedig Rómába került. A VIII. században már biztosan a Szent Péter-bazilikában őrizték, a Szent Veronika-kápolnában. Ekkor kezdtek az ereklyét Veronika kendőjének nevezni. A Veronika név ugyanis latin és görög szavak egyesítéséből származik: *veraeikon*, vagyis 'valódi kép'. Így is nevezték az ereklyét Rómában: Vera Icon. Tiszteletét főleg Clairvaux-i Szent Bernát szorgalmazta.

III. Ince pápa – Magyarország nagy patrónusa – 1208-ban bevezette az ünnepélyes körmenetet a Szent Veronika-kendővel, amelyet a vízkereszt ünnepét követő első vasárnap tartottak, és amely a vatikáni bazilikából a Szentlélek-templomba vezetett. Svéd Szent Brigitta, aki részt vett az 1350. évi jubileumi év ünnepén, ír az igazi Krisztus-arcokról. A kendőt a Szent Péter-bazilika erkélyéről mutatták fel a zarándokoknak, s adtak vele áldást. 1343-ban, Nagy Lajos király anyja, Erzsébet királyné járt Rómában. Neki kétszer is megengedték, hogy felmenjen a lépcsőn, és imádkozzon az ereklye előtt. Nagy Lajos király 1350-ben, Zsigmond 1433-ban kereste fel a Szent Péter-bazilika híres ereklyéjét.

A Volto Santo-ereklye fontosságát az a tény is bizonyítja, hogy az új Szent Péter-bazilika alapkövét 1506-ban azon a helyen tették le, ahol korábban a Szent Arc-ereklyét őrizték. Az ereklyét 1638-ban vitték át Manoppellóba, és a kapucinusok templomában helyezték el.

Garamszentbenedek és Báta történetében összefonódik a Legszentebb Oltáriszentség, Jézus Öt Szent Sebének és a Szent Vérnek a hódolata, a Hunyadiak tevékenysége, valamint a Jeruzsálemhez, Konstantinápolyhoz, Rómához, a pápasághoz szorosan kötődő legszentebb egyházi ereklye, a Szent Arckép tisztelete.

Mindehhez még egy utolsó megjegyzést fűzhetünk. Kevésbé számon tartott tény, hogy a Magyar Pálos Rend, a magyar alapítású engesztelő férfi szerzetesrend életében – amelyet a magyar királyok, különösen a Hunyadiak olyan nagyra becsültek – Jézus Öt Szent Sebének, a Szent Keresztnek és az Úr Szent Szenvedésének a tisztelete központi helyet foglal el. Mindez által a pálosok lelkiéletében kiemelkedő jelentősége van a Szent Vér tiszteletének. A pálosok továbbá sok évszázaddal korábban alapítottak egyesületeket a Szent Vér és Jézus Öt Szent Sebe tiszteletére.

A pálosokat eredetileg a Szent Kereszt remetéinek nevezték, a Nagy Lajos által alapított márianosztrai kegyhelyen pedig Jézus Öt Szent Sebének ma is külön oltára áll, saját búcsúnappal rendelkezik. Valószínű, hogy a pálosok Pécs mellett magasodó Jakabhegyi kolostorában is őriztek Szent Vér ereklyét,

ugyanis ezt a templomot Gyöngyösi Gergely rendi történetíró a 16. század elején Krisztus drágalátos Vérével ékeskedő egyháznak nevezi. Buda visszafoglalása után a törökök által elpusztított szentlőrinci kolostor helyett a mai V. kerületben felépített új rendház (a mai Központi Szeminárium) első templomát is (ami egy átalakított dzsámi volt) Jézus Öt Szent Sebének tiszteletére szentelték.

Jézus Szent Vérének tisztelete – a pálosok, valamint a csodák és az ereklyék révén – Magyarország engesztelő küldetésével szoros összefüggésben kíséri egész történelmünket.

Fülep Dániel, teológus

Krisztus Vérének ereje

Aranyszájú Szent János

Akartok Krisztus vérenek erejéről hallani? Idézzük fel tehát a tényeket, emlékezzünk az előképre, és mondjuk el, mi van az ősi írásokban.

Mózes kiadta az utasítást: Őljetek le egy egyesztendő bárányt, és vérevel kenjétek meg az ajtófélfákat (vö. Kiv 12, 1-14). Mit mondasz, Mózes? A bárány vére értelmes embert meg szokott szabadítani? Bizony, úgy van, feleli ő, nem azért, mert vér, hanem azért, mert általa az Úr vére történik világos utalás. Tehát most az ellenség még sokkal inkább visszavonul, ha meglátja, ugyan nem az előképnek ajtófélfákra felkent vérét, hanem az igazságnak csillogó vérét a hívők ajkán, a vért, amely megszenteli Krisztus templomának az ajtófélfáit.

Akarjátok-e ennek a vérnek másfajta erejét is felmérni? Szeretném tehát, ha megfontolnátok, hogy honnan serkent ki, milyen forrásból jött elő. Magáról a keresztről áradt ki: Urunknak oldalából tört elő. Ugyanis úgy mondja az Evangélium, hogy amikor Jézus meghalt, de még a kereszten függött, odalépett egy katona, és lándzsájával átdöfte oldalát, és abból víz és vér folyt ki. Az egyik a keresztség jelképe, a másik az Eukarisztiáé. A katona megnyitotta Jézus oldalát, és szentséges templomának falába rést ütött, én pedig drágalátos kincset fedeztem fel ott, és ujjongok, mert káprázatos gazdagságra találtam. Éppen így történt azzal a báránnyal is. A zsidók csak egy bárányt öltek meg, és én az áldozat gyümölcsét is felismertem.

Oldalából vér és víz (vö. Jn 19, 34) Kedves hallgatóm, nem engedhetem, hogy elhaladj az oly nagy misztérium titkai mellett. Beszédemnek titkokat hordozó misztikus része még hátravan. Említettem, hogy a keresztséget és az Eukarisztiát jelképezi az a víz és vér. Mert ezekből hozta létre Krisztus az ő

szent Egyházát, az újjászületés fürdője által és a Szentlélekből való megújulás által, vagyis a keresztség és az Eukariszta által, amelyek szemmel látható módon Krisztus oldalából jöttek elő. Krisztus tehát tulajdon oldalából építette az Egyházat, úgy, amint Isten Ádám oldalából hozta elő annak feleségét, Évát.

Ugyanebből az okból állítja Pál is, hogy húsából és csontjaiból vagyunk (vö. Ef 5, 30), Urunk oldalára gondolva. Mert amiképpen abból az említett oldalcsontból alkotta Isten az asszonyt, ugyanúgy Krisztus a maga oldalából adta nekünk azt a vizet és azt a vért, amelyből új teremtéssel létrejött az Egyház. És amiképpen Isten egy álomba merültnek, Ádámnak nyitotta meg oldalát, ugyanígy ő is csak a halál beállta után ajándékozta nekünk ezt a vizet és ezt a vért.

Nézzétek, Krisztus milyen szorosan kötötte magához jegyesét; lássátok, milyen étellel táplál bennünket! Ugyanabból az ételből születünk újjá, és táplálkozunk is. Mert miként az édesanya a természet ösztönzésére siet magzatát tejével és vérevel táplálni, úgy Krisztus is, akiket újjászül, azokat mindig táplálja is a vérevel.

A szüzesség, az eredeti bűn és a házasság

Aranyszájú Szent János (Szent Krizosztom) egyházatya tanításában

A szüzesség és az angyalok

A Mi Urunk sugalmaz Aranyszájú Szent Jánosnak írás közben. Eretnekeknek válaszolva Aranyszájú Szent János a De Virginitate (A szüzességről) c. könyvében ezt írja:

„Kijelentem, hogy a szüzesség jó. Sőt, jobb, mint a házasság; ezt is kijelentem. És ha akarják, még ezt is hozzáteszem: olyanok az angyalok az emberekhez képest, mint amilyen az ég a földhöz képest. De ehhez még kiegészítéseket kell tennem.”

A szüzesség az embert az angyalokhoz teszi hasonlónak, mondja Aranyszájú Szent János. „Mindenekelőtt az angyaloknak nincs sem feleségük, sem férjük, nem húsból és vérből vannak, és nem is a földön élnek; nincsenek érzéki ingereik, nem esznek és nem isznak, nem élvezik az érzéki zenét, sem a szép testek vonzerejét, sem az ezekhez hasonló dolgokat. De mint amilyen a ragyogó felhőtlen déli égbolt, olyan az angyali természet; mentes minden érzéki vágytól, szükségszerűen tiszta marad és sugárzó.”

„De az emberi nem, bár természeténél fogva alsóbbrendű az angyaloknál, arra fordítja energiáit és azért tesz erőfeszítéseket, hogy versenyre keljen velük. És hogyan teszi ezt? Az angyalok nem házasodnak. A szüzek sem...”

„Benneteket [eretnekeket] gonosz szolgák sokasága szolgál, míg az Egyház szüzei sok és hatalmas kincset birtokolnak, amelyeket szem nem látott, fül nem hallott és emberi értelem fel nem fogott.” (De Virginitate, II. rész, 10. fejezet)

Aranyszájú Szent János az angyalok „tisztaságáról” és a „sugárzásáról” beszél. Arra enged következtetni, hogy az emberek is elindulhatnak ennek a tisztaságnak és sugárzásnak az irányába, ha szüzek maradnak.

Azt gondolom, hogy ezt a tisztaságot és sugárzást példázza a középkor, és hogy a szerzetesség szervezett cölibátusa, és főleg a skolasztikusok intellektuális szigora volt a forrása annak a sok gyümölcsnek, amelyek a lelki és az időbeli társadalomban keletkeztek. Például nem lennének gyönyörű gregorián dalaink, nem lenne Szent Tamás teológiájának tisztasága sem, ha nem lett volna előírva a szerzeteseknek a cölibátus állapotára vonatkozó szüzességi fogadalma. Ez tette lehetővé számukra, hogy teljesen tanulmányaiknak tudják magukat szentelni, tisztább elmével, világi gondoktól mentesen.

Szent Krizosztomnak a fenti szövege után, amely a szüzesség magasabbrendűségét mutatja meg a házassággal szemben, nézzük tovább, hogyan erősíti meg ő maga korábbi kijelentéseit a következő szövegrészletben: „Hajdanán Isten az egész Univerzumot azért teremtette, hogy a lehető legnagyobb mértékben az Isten által megformált ember nyugalma és hasznára legyen bocsájtva. Amikor Isten megteremtette az embert, az a Paradicsomban élt, és amíg ott élt, szó sem volt semmiféle házasságról. Társra volt szüksége, így kapta az asszonyt. De a házasság még itt sem tűnt szükségesnek. Nem is volt, és az első emberpár olyan boldogan élt a Paradicsomban, mintha a Mennyországban élt volna, semmit sem tudva a házasságról, örvendve Isten gondoskodásának.”

„Távol állt lelküktől az érzéki vágytól való lánghatás, a vágy a fogantatás után, a szülés fájdalma és mindenféle buja gondolat; ehelyett szüzességben éltek életüket, amely mintha egy átlátszó, tiszta folyam lett volna, amely kristályvíz forrásából fakad...”

A bűnbeesés előtt Ádám és Éva szűz volt

„Ám ez után az első időszak után megtagadták Isten parancsának az engedelmisséget és porrá és hamuvá váltak. Elveszítették a boldog életet is és a szüzesség iránti vonzódásukat is, amely elhagyta őket, mint ahogyan Isten is elhagyta őket. Amikor mentesek voltak az Ördög rabszolgaságától és Istent imádták, örvendezni tudtak a szüzességnek, amely nagyobb ékességül szolgált, mint a királyi palást és korona.”

„De miután fogságba estek, megfosztattak királyi ruhájuktól, elveszítették szentségüket, és büntetésül a halált, az isteni haragot, a fájdalmat, a nyomo-

rúságos életet kapták, és mindezekkel együtt megjelent a házasság is, a rabszolgaságnak és a halálnak a köntöse. Mint ahogyan Szent Pál mondja „A nő azonban világi dolgokkal törődik” (1Kor, 7:33).” (De Virginitate, II. rész, XIV. fejezet)

A Paradicsomban nincs házasság

A modern ember füle számára keményen hangzik ez a házasságról szóló kijelentés, de Aranyszájú Szent János – egyike a tíz egyházatyának – hatalommal tanította ezt. A Paradicsomban a bűnbeesés előtt nem volt házasság. Összüleink, Ádám és Éva szüzek voltak, fivérként és nővérként éltek, nem tudtak arról, hogy ők nem házasság, és nem is hiányzott nekik, amint Aranyszájú Szent János megállapította. Tökéletes boldogságban éltek a Paradicsomban, egészen a bűnbeesésig.

És mint ilyen, figyelembe véve, hogy szüzekként éltek a „világban”, ami a Paradicsom volt, mondhatjuk azt is, hogy ők voltak a világ első cölibátusban élő laikusai.

Láthatjuk tehát, hogy a szüzesség mindig magasabb rendű a házasságnál, mert az volt Isten eredeti terve az ember számára, hogy az angyalokhoz hasonló szeplőtelen tisztaságban éljen, ugyanolyan sugárzó és gyümölcsöző tisztaságban, hogy lehetséges, hogy ha nem esnek bűnbe, akkor az utódnemzés emelkedett módon történt volna, a házassági aktus ma ismert prózai vonatkozásától mentesen, a gyermekszülés fájdalom nélkül, ami az eredeti bűn büntetése. Ezt az érdekes gondolatot érdemes megfontolni.

Ez a feltevés még könnyebben elfogadható, ha figyelembe vesszük, hogy a Szent Családban az emberi nem Megváltója, a Mi Urunk Jézus Krisztus olyan családban született – a Miasszonyunk és Szent József mellé – ahol mindkét házasság szüzességben élte le egész életét. Az Ige Megtestesülése Szent Gábrriel angyal szavainak értelmében történt, a Szentlélektől megáldva, a Szűzanya beleegyezésével, férfi és nő közötti minden fizikai érintkezés nélkül.

Elfogadhatónak tűnik, hogy egy szót, mint a lélek – az intelligencia és az akarat – tiszta képességének kifejezését használva hasonló folyamat volt az utódnemzés normális útja a bűnbeesés előtt, eltérően a napjainkban ismert, a legalacsonyabb rendű testrészek közreműködésével történő módosítottól, ami az ember megromlott érzékeinek és vakságának a kifejeződése.

Amint Aranyszájú Szent János kihangsúlyozza, mi mindnyájan összüleinknek a bűnbeesés előtti tiszta életére vagyunk meghívva. Ennek fényében elmondhatjuk, hogy a bűnbeesés miatt lett az utódnemzés közönséges, hasonló az állatokéhoz. Ebből fakadt a házasság szükségessége – hogy biztosítsa az élet nehézségei közepette a házastársak egymás iránti kölcsönös támogatását

és fogadalommal megerősített kölcsönös elköteleződését. Az illékony és hiányos akarat gyógy módjává vált.

A házasság a bűnbeesés és a Paradicsomból való kiűzetés egyik következménye volt.

Mivel a bujaság heves, mint ahogyan Aranyszájú Szent János mondja, képes mindent felégetni; és ez a hűtlenség oka lehet. Úgy is lehet mondani, hogy a házasság az a szent tűzhely, amely arra szolgál, hogy a bujaság tüzeit ellenőrzés alatt, a házasság keretein belül tartsa.

Azt gondolom, hogy ez az oka annak, hogy Isten a házasságot szentség szintjére emelte, mint olyan eszközt, amely arra szolgál, hogy bűnre hajló természetünk ellenére az ember továbbra is dicsőíthesse Őt a házasság szentségi kegyelmével.

A házasságból fakadó jó

Annak ellenére, hogy a szüzesség magasabb rendű állapot, semmiképpen sem lehet azt állítani, hogy a házasság rossz lenne. Aranyszájú Szent János azt mondja, hogy a házasság emlékeztető a bűnbeesésre, „a rabszolgaság és a halál köntöse”, de önmagában véve jó dolog. Ezt láthatjuk nemes céljaiban: a fajfenntartásban, az utódok nevelésében és a házastársak egymás iránti kölcsönös támogatásában.

A házasságot persze rossznak ítélve a manicheus, enkratit és egyéb eretnokségek hibájába esnénk. Ezért Aranyszájú Szent János dicséri a házasságot, és mi is vele együtt. De mint ahogyan az ezüst és az arany is nemesfém, de az arany értékesebb, ugyanúgy a szüzesség is magasabb rendű, mint a házasság. Mindkettő az élet dicséretreméltó állapota, de a szüzesség mindig magasabb rendű marad.

A szüzesség az embert az angyalokhoz, az ég lakóihoz teszi hasonlónak, és közelebb viszi az Istenhez, aki Maga a tisztaság.

Salwa Bachar

Ne paráználkodj! (6. parancs)

Jézus tanítása, Valtorta Mária látomása szerint

„Ne paráználkodj!”

Ne nézzetek körül (most), keresvén, hogy kinek arcáról rí le a bujaság. Legyetek szeretetteljesek egymás iránt. Ti sem szeretnétek, ha valaki lelketek mélyére látna! Azért ti se figyeljétek szomszédotok zavaros tekintetét vagy lehajtott, elpirult arcát.

Mondjátok – főleg ti, férfiak – közületek ki nem harapott bele ebbe a hamuban és ganéjjal sült pogácsába, a (tisztátalan) nemi gyönyörökbe? Vagy csak az bujaság, ha valaki egy órát tölt a kéjnők karjaiban? Nemde az is bujaság, ha valaki megszenteltleníti a házasságot feleségével? Megszenteltleníti, mert törvényesített bűn az, amikor kölcsönösen kielégítik érzéki vágyaikat, de ugyanakkor elkerülik annak minden következményét! A házasság célja a gyermeknemzés, és az erre szolgáló cselekedetnek termékenységre (alkalmasnak) kell lennie, ezt a célt szolgálja. Enélkül erkölcstelenség. A nászágyat nem szabad bordélyházzá tenni. Azzá válik, ha bepiszkítja valaki az érzékiséggel, és nem szenteli meg az anyasággal.

A föld nem utasítja el a magot. Befogadja, és az palántává nő. A mag nem menekszik a (felszántott) földtől, amelybe elvetették, hanem azonnal gyökeret ereszt, bekapaszkodik, hogy növekedjék, és kalászba szökkenjék. Azaz, a növények a föld és a mag házasságából származnak. A férfi (adja) a magot, a nő a földet, a kalász pedig a gyermek. Bűn, ha visszautasítják a kalász termelését, és bűnösen megsemmisítik az (életadó) erőt. Prostitúciót követnek el a nászágyon, amely nemcsak hogy nem különbözik attól, hanem még súlyosabb, mert nem engedelmeskednek a parancsnak: „Legyetek egy testté és sokasodjatok gyermekeitekben.” (Vö. Ter 1,26-28, 2,18-24, 9,1)

Lássátok meg ezt ti, nők, akik szándékosan terméketlenül teszitek magatokat, akik a világ előtt törvényes feleségek vagytok, de nem Isten szemében; akik jóllehet megbecsülésnek örvendhettek, de ugyanakkor paráználkodtok férjetekekkel, mert nagyon gyakran nem az anyaságot keresitek, hanem a gyönyört. Nem fontoljátok meg, hogy a (tisztátalan) gyönyör mérge, amit magatokba szívtok attól, akinek fertőzött a szája. Tűz az, amelyet meggyújtotok, s amely, hogy kielégítse magát, kipattan a tűzhelyből és feléget titeket. Mindinkább kielégíthetetlenül válik. A hamu maró ízét hagyja nyelvetek alatt. Undort, hányingert, önmegvetést és a bűntárs megvetését okozza. Amikor a két fellángolás között felébred a lelkiismeret, csak ez az önmegvetés származhat belőle, mert (a bűnös érzi, hogy) lealacsonyította magát az állatok szintje alá.

Hallottátok: „Ne paráználkodj!”

Az ember sokféle módon paráználkodik. Nem akarok foglalkozni azzal a felfoghatatlan egyesüléssel, amelyet a Leviták könyve elítél e szavakkal: „Ne

hálj férfival, úgy, ahogy asszonnyal szokás hálni;” és „Ne hálj együtt semmi-féle állattal, attól tisztátalanná válsz. Az asszony se adja oda magát állatnak, hogy vele háljon. Ez undok dolog.” (Lev 18,22-23)

De miután hangsúlyoztam a házastársak kötelességét a házasságot illetően, amely megszűnik szentté lenni, amikor bűnös módon terméketlenné teszik, beszélni akarok az igazi és sajátos értelemben vett paráznaságról a férfi és a nő között, amikor pénzzel vagy ajándékokkal kölcsönösen bűnbe viszik egymást.

Az emberi test pompás templom, amelynek oltára van. Ezen az oltáron Istennek kell lennie. De Isten nincs ott, ahol romlottság uralkodik. Azért a tisztátalan test oltára meg van szentségtelenítve és nélküli Istent.

Akárcsak a részeg, aki hentereg a sárban és saját hányadékában, az ember lealacsonyítja magát az állati paráznasággal, és rosszabbá válik a főregnél és a legmocskosabb állatnál. Ha van köztetek valaki, aki lealacsonyította magát egészen addig, hogy áruba bocsátotta saját testét, mint ahogy kereskednek a takarmánnyal vagy az állatokkal, mondja meg nekem, mi jó származott rá ebből? Vegyétek kezetekbe saját szíveteket, figyeljétek meg, kérdezzétek meg, hallgassátok meg, lássátok sebeit, fájdalmas remegését, és utána mondjátok meg, és válaszoljatok nekem: oly édes volt az a gyümölcs, hogy megérte ezt a szívfájdalmat? Megérte annak a szívnek fájdalmát, amely szív tisztának született, és amelyet ti rákényszerítettetek arra, hogy tisztátalan testben éljen, és azért verjen, hogy éltesse és fűtse a paráznaságot, hogy elpusztuljon a bűnben?

Mondjátok meg nekem: annyira elfajultatok, hogy nem zokogtok titokban, amikor halljátok egy gyermek hangját, aki anyját hívja? És akkor saját anyátokra gondoltok. Ti kéjnök, elmenekültetek hazulról, vagy kidobtak titeket onnan, nehogy a rothadt gyümölcsből kiszivárgó rothadás megrontsa többi testvéreket is. Gondoljatok anyátokra, aki talán meghalt a fájdalomtól, amikor azt kellett mondania magának: „Gyalázatos alakot szültem!”

Nem érzitek, hogy szívetek a földbe süllyed, amikor találkoztok egy tisztességben megöszült öreggel, és apátokra gondoltok, akire szégyent hoztatok, mintha telt marokkal sarat dobhatok volna rá; és amikor arra a szégyenre gondoltok, amit szülőföldetekre hoztatok?

Nem éreztek lelkiismeret-furdalást, amikor látjátok egy házastárs boldogságát, vagy egy szűz ártatlanságát, és azt kell mondanotok: „Én minderről lemondtam, és sosem lesz már részem benne!”

Nem érzitek, hogy szégyenetekben lesül a bőr arcotokról, amikor az emberek vágytól epekedve, vagy megvetéssel eltelve néznek rátok?

Nem érzitek nyomorúságotokat, amikor vágyakoztok egy gyermek csókjára, és nem meritek többé azt mondani neki: „csókolj meg”, mert életeket öltetek meg, amikor azok megkezdődtek, eltaszítottátok magatoktól, mint kel-

lemetlen terhet, mint haszontalan akadályt, leszakítottátok a fáról, amelyen megfogantak és a trágyadombra dobtátok, és most ezek a kis életek azt kiáltják felétek: „gyilkos”!

De mindenekelőtt nem remegtek attól a Bírótól, aki teremtett titeket, és aki vár rátok, hogy megkérdezze tőletek: „Mit tettél magaddal? Talán ezért adtam neked életet? Férgektől és rothadástól hemzsegő fészkek, hogy mersz színem előtt állni? Elteltél a gyönyörrel, ami istened volt. Menj az örök átok helyére!”

Ki sír? Senki? Azt mondjátok: senki? Dehogynem, lelkem egy másik léleknek megy elébe, aki sír! Miért megy elébe? Azért, hogy kiátkozza, mert prostituált? Nem. Azért, mert szánakozom lelkén. Minden undorodik bennem mocskos testétől, amelyet kiver a tisztátalanság verejtéke. De a lelke!

Ó, Atyám! Atyám! Ezért a lélekért is testet öltöttem, és elhagytam az eget, hogy megváltója legyek és oly sok nővére lelkének! Nemde fel kell vennem ezt az eltévedt bárányt, és el kell vinnem az akolba, meg kell tisztítanom, egyesítenem kell a nyájjal, meg kell etetnem, azzal a tökéletes szeretettel, amilyen tökéletes csak az enyém lehet, amely annyira más mint azoké, akik csak névleg szeretnek, valójában azonban gyűlölnék; azzal a szeretettel, amely részvevő, teljes, kedves, hogy (a lélek) ne sirassa többé az elmúlt időt, vagy csak azért emlegesse sírva, hogy mondja: „Sokáig voltam távol Tőled, Örök Szépség. Ki adja vissza nekem az elvesztett időt? Hogyan élvezhetem a számomra hátralevő kis időben, amit élvezhettem volna, ha mindig tiszta maradtam volna?”

Mégse sírj, te a világ minden érzékiségétől sárba tiport lélek. Idefigyelj! Te mocskos rongy vagy, de újra virággá válhatsz. Szemétdomb vagy, de virágágygá lehetsz. Tisztátalan állat vagy, de újból angyallá változhatsz. Egykor az voltál. Virágos mezőkön táncoltál, rózsák között a rózsák között, friss voltál, mint azok, illatoztál a szüzességtől. Derűsen énekelted gyermekkori dalaidat, és utána odafutottál anyádhoz, apádhoz, és azt mondtad nekik: „Szeretek titeket.” És a láthatatlan ör(zőangyal), aki ott van minden teremtmény mellett rámosolygott a te tiszta, égszínkékelkedre...

És utána? Miért? Miért szakítottad ki ártatlan kis szárnyadat? Miért tapostál rá apád és anyád szívére azáltal, hogy más, bizonytalan szívek után futottál? Miért változtattad tiszta hangodat a szenvedély hazug szolamaivá? Miért törted össze a rózsaszálat és becsuteltetted meg saját magadat? Tarts bünbánatot, Istennek leánya. A bünbánat megújít. A bünbánat megtisztít. A bünbánat felel. Az ember nem képes megbocsátani neked? Még apád sem lenne többé képes erre? Isten azonban megteheti. Mert Isten jóságát nem lehet összehasonlítani az emberi jósággal, és az Ő irgalmassága végtelenül felülmúlja az emberi nyomorúságot. Tiszteld meg saját magadat azzal, hogy a becsületes étellel visszaadod lelked becsületét. Megigazulva Istennél, nem vétesz többé

leked ellen. Új nevet kapsz Istentől. És ez számít. Maga a bűn vagy jelenleg. Becsületessé válsz. Áldoztá válsz. Bűnbánatod vértanújává válsz. Jól értettél ahhoz, hogy gyötörd szívedet azzal, hogy a testben gyönyörködtetted. Most megtanulod meggyötörni testedet, hogy szívednek örök békét adj.

Menj! Menjetek mind! Mindenki saját terhével és saját gondolatával, és gondolkodjatok el ezen. Isten mindenkit vár, és nem utasít vissza egyetlen bűnbánót sem. Az Úr megvilágosít titeket, hogy megismerjétek lelketeket. Menjetek!

...

Sóti János atya kiegészítése:

„A 'Ne paráználkodj' paranccsal szemben minden formában igazolja, felmagasztalja, népszerűsíti a tisztátalanságot, sőt helyesnek tartja a természet-ellenes cselekedeteket is” (1989.06.03.).

Tehát a szabadkőművesség napnál világosabban ellentmond a keresztény erkölcsnek: tisztán a házasságig és a „házastársi hűségnek”. És annak is, hogy egy házasság egy nő és egy férfi egy életre szóló elkötelezettsége. És a szabadkőművesség felmagasztalja a mindenféle tisztátalanságot, a szexet, a pornográfiát, mint a „szabadság újfajta gyakorlását” (de mi ebben az új, amikor ezek már az ókorban is léteztek?) És légy toleráns... Türelmi zónát képeznek, ahol a nőcikék megjelenhetnek és mutogathatják magukat. Türelmi zóna. Tehát minden áron a „szabadság újfajta gyakorlatát” terjesztik, és ha valaki tiltakozik ez ellen, azt ellehetetlenítik, kinevetik, maradinak címkézik, mint aki távol áll a valóságtól.

(Isten Tízparancsolata, Stella Maris Alapítvány, 2015)

A készülő pán-amazóniai szinódusról, a nős papokról, és a nő oltárszolgákról

Athanasius Schneider püspök

Athanasius Schneider püspök egy új interjúban beszélt a 2019-ben tartandó pán-amazóniai szinódus nemrég kiadott munkadokumentumáról. Az interjúban a püspök elutasította a nős férfiak pappá szentelésének ötletét.

Schneider püspök mellett érvelt, hogy a papi önmegtartóztatás része az Egyház azon hagyományának, amely az apostoli időkig nyúlik vissza. A nők szerepéről szólva a püspök attól tart, hogy az Egyház hamarosan azt a Németországban jelenleg is létező modellt fogja követni, hogy női lelkipásztori kisegítők tartanak prédikációkat és igeliturgiát a templomokban.

A püspök egy 30 perces videóinterjúban beszélt minderről, amelyet a *Gloria.tv* online katolikus televízió készített vele június 10-én, Csehországban. Az interjúban a kazahsztáni Astana segédpüspöke több témát is érint, beszél többek között a hagyományos latin miserítus fontosságáról, Ferenc pápa *Amoris Laetitia* apostoli buzdításának súlyos következményeiről, és az Egyházban kialakult megosztottságról.

A 2019-ben megrendezendő pán-amazóniai szinódus június 8-án kiadott munkadokumentuma (*Instrumentum Laboris*) kapcsán Schneider püspök a nős férfiak pappá szentelésének, valamint a nők erőltetett oltárszolgálatának kérdéseit is érintette.

Schneider püspök szerint a készülő szinódus munkadokumentuma a nős férfiak pappá szentelésének engedélyezését készíti elő a pán-amazóniai régióban. Ugyanakkor a püspök úgy gondolja, hogy a helyi engedélyezéssel ez az innováció hamarosan az egész világon elterjedne. A püspök szerint ezzel „a cölibátus de facto eltörlésre kerül”. „Azonnal beláthatjuk ezt” – teszi hozzá, azt állítva, hogy csak egy gyerek nem értené, hogy a pán-amazóniai régióban egy ilyen kivételes engedélynek ez lenne a mélyebb következménye.

A német származású püspök szerint az eféle nős papok „valójában az Egyház megszakítatlan hagyománya ellen vannak”.

Papként önmegtartóztatásban élni az apostoli hagyományig nyúlik vissza, ez nem pusztán egyházi törvény – tette hozzá Schneider püspök. A püspök álláspontja itt egybeesik Robert Sarah bíboros, az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció prefektusának álláspontjával. Mint Schneider püspök ugyanakkor emlékeztetett rá, már Szent Ágoston is világossá tette ezt, ahogy a Karthágói Zsinat is. A papi önmegtartóztatást már a negyedik században ismerték, mint olyan hagyományt, ami az apostoli időkig nyúlik vissza. A papi cölibátus gyakorlata ekkor még olyan életformát jelentett, amit nős és nőtlen papok egyformán gyakoroltak: a szentelést követően minden pap önmegtartóztatásban élt, függetlenül attól, hogy nős volt-e, vagy sem.

Ahogy Schneider püspök emlékeztetett, az Egyház történetében minden pápa kitarzott emellett, hogy a papoknak és püspököknek önmegtartóztatásban kell élnie. A pápák kitarítottak emellett minden visszaélés és támadás ellenére is, akkor is, amikor a papi cölibátust európai uralkodók támadták. Schneider püspök azt is kifejtette, hogy amikor a keleti egyházak a 7. században szakítottak a papi önmegtartóztatás hagyományával, „a Szentszék ezt sohasem fogadta el”.

A keleti rítusú katolikus egyházak gyakorlatáról, hogy ők papnak szentelnek nős férfiakat is, Schneider püspök azt mondta: „ez olyan engedmény volt, amit azok az ortodox egyházak kaptak meg, akik vissza kívántak térni a katolikus egyházba”. Ezek az egyházak engedélyt kaptak arra, hogy „fenntartsák

a közel 1000 éven át létezett gyakorlatukat”. A római katolikus egyháznak azonban „sohasem szabadna ezt feladnia”, mivel egy ilyen változás az egyházfegyelemben „az apostoli hagyomány ellen lenne”, ami „dominószzerű hatással járna”.

Schneider püspök attól tart, hogy ha a pán-amazóniai régió engedélyt kap arra, hogy nős férfiakat pappá szenteljen (az önmegtartóztatás hagyományos kötelezettsége nélkül), úgy ezzel „más püspökök és püspöki konferenciák is előállnának, és más régiókban is alkalmazni kívánnák”.

A papi önmegtartóztatás rövid időn belül megszűnne. Ennek pedig nem szabadna megtörténnie.

„Azt remélem, hogy az isteni gondviselés ezt nem fogja megengedni.” – teszi hozzá a püspök.

Schneider püspök hasonló megjegyzéseket tett annak lehetőségéről, hogy a pán-amazóniai szinódus valamiféle női oltárszolgálati formát fog javasolni a régió számára. „A felszentelés lehetetlen.” – szögezi le a püspök. Ehelyett úgy gondolja, hogy a régió a női lelkipásztori kisegítők egy modelljét igyekszik megvalósítani majd, ami Németországban püspöki áldással létezik már. A német egyházban a női kisegítők mostanra már homóliákat tartanak, igeliturgiákat vezetnek, és az Oltáriszentséget is kiszolgáltatják. „Mindent csinálnak, a szentmise kánonját kivéve.” – hangsúlyozza a püspök. „Ez már most is létezik!” Mint mondja, a német katolikusok már évtizedek óta láthatnak az egyházukban albát viselő nőket az oltárnál, liturgikus cselekményeket vezetve.

Schneider püspök szerint ezért a német példát a pán-amazóniai régió is könnyedén követheti. „Reménykedek és imádkozom, hogy a mi drága Urunk isteni gondviselése nem fogja ezt megengedni.” A püspök szerint örizzünk és védelmeznünk kell a férfiak oltárszolgálatát, „mint igazgyöngyöt, amit Jézus adott nekünk”.

A püspök ugyanakkor örömteli hangon emlékezteti a híveket az Egyház jelenlegi válsága kapcsán, hogy „ahol elhatalmasodik a bűn, ott túlarad a kegyelem”. Ahol ilyen nagy a sötétség, „ott még inkább felragyog a fény, a kegyelem”. Mint mondja, ezt ő maga is látja az utazásai során, amikor a hitet őrző katolikus közösségekkel találkozik. „Látom a Szentlelket működni szerte a világban, sok kis közösségben, sok fiatal családban, a fiatalokban, sok szeminaristában és papban, akik élnek a hitet.” A püspök szerint ezek a katolikusok erkölcsös életet igyekeznek élni, és példaként tudnak szolgálni mások számára.

Schneider püspök szerint ugyanakkor azok, akik ma hatalommal bírnak az Egyházban – „az egyházi nómenklatúra”, ahogy ő nevezi –, át vannak itatva „a világ szellemével, a naturalizmus szellemével, és hiányzik belőlük a természetfeletti hit”. Mint mondja, lehet, hogy egyházi hivatalt viselnek, lehet, hogy

„hatalmuk van a kicsinyek és tiszták felett, még arra is, hogy elnyomják őket”, és lehet, hogy övük „az adminisztráció, a pénz, az elismertség, a médiatámogatás, és a közrajongás hatalma”, „De miénk a hit!” – szögezi le a püspök.

„A tiétek a hatalom, de a miénk a hit.” – Schneider püspök szerint ez az, amit egy egyszerű hívő is megmondhat azoknak az egyházi tisztségviselőknek, akik hűtlenné válnak a hithez. „Ezért mi gazdagabbak és hatalmasabbak vagyunk.” – teszi hozzá a püspök.

Schneider püspök szerint a Szentlélek „tavaszt készít elő az Egyházban”.

A tájat még mindig hó fedi, de már láthatjuk az olvadás foltjait, amik a tavasz jövetelét hirdeti. Ezek pedig mindazok a csoportok, akiknek nincs hatalmuk, akiket elnyomnak, de akiknek hatalma van Isten előtt.

Zárásképpen a püspök azt mondja: „Isten Anyja pedig a mi Anyánk, az Egyház Anyja, ő a karjaiban tart minket. Ő pedig minden eretnokség legyőzője.”

(Katolikus Válasz, 2018. június 20.)

Szent II. János Pál pápa Róma első „LMBT Pride” felvonulásáról

2000. július 8-án Rómában tartották a világ első WorldPride „meleg büszkeség” felvonulását. Egy nappal később, a hagyományos vasárnap déli Úrangyal-imádság után mondott beszédében II. János Pál pápa e szavakkal reagált a felvonulásra, és az azt megelőző fesztiválprogramokra:

Kötelességemnek érzem most, hogy szót ejtsek azokról a közismert demonstrációkról, amelyeket Rómában tartottak az elmúlt néhány napban.

Róma Egyházának nevében csakis a mély szomorúságomat tudom kifejezni a 2000-es Nagy Jubileumi Év meggyalázása, és ama város keresztény értékeinek megsértése miatt, amely oly kedves a katolikusok szívének szerte a világon.

Az Egyház nem hallgathat az igazságról, mert azzal kudarcot vallana a hűségében a Teremtő Istenhez, és nem segítene megkülönböztetni a jót a rossztól.

E tekintetben pusztán felolvasni szeretném azt, amit a Katolikus Egyház Katekizmusa mond, amely, miután megjegyzi, hogy a homoszexuális cselekedetek ellentétesek a természettörvénnyel, kijelenti: „Nem elhanyagolható azon férfiak és nők száma, kiknek homoszexuális hajlama nagyon mélyen gyökerezik. E hajlam, mely objektíve rendetlen, többségük számára próbatételt jelent.

Tisztelettel, együttérzéssel és gyöngédséggel kell fogadni őket. Kerülni kell velük kapcsolatban az igazágtalan megkülönböztetés minden jelét. Az ilyen személyek arra hivatottak, hogy valósítsák meg életükben Isten akaratát, és amennyiben keresztények, egyesítsék az Úr keresztdozatával az állapotukból adódó esetleges nehézségeket. (CCC, n. 2358)

A mi Égi Edesanyánk segítsen minket az ő oltalmával.

(Katolikus Válasz, 2018. június 12.)

Nagy előrelépés Isten szolgája Mindszenty József bíboros szenttéavatási ügyében

2018. június 14-én a Szentek Ügyeinek Kongregációja Mindszenty bíboros ügyében megtartotta a teológus tanácsosok ülését, úgynevezett különleges kongresszusát, mely szakmai alapon vizsgálta és értékelte az életszentség megvalósulását a hercegprímás életében.

Habsburg-Lotharingiai Mihály főherceg, a Magyarországi Mindszenty Alapítvány elnöke ezzel kapcsolatban az ülés előtt a Magyar Hírlapnak így nyilatkozott: „Mindszenty bíboros boldoggáavatási eljárása jól halad, hosszas egyházmegyei és római vizsgálat után a 2016. év végére elkészült az ügy szakmai összesítése, az úgynevezett *Positio*, amit ma a Szenttéavatási Kongregáció teológus szakértői kifejezetten az életszentség megvalósulása szempontjából fognak értékelni. Kedvező elbírálás esetén belátható időn belül a Szentatya elé kerülhet Mindszenty bíboros ügye. Mi nagyon bízunk a minősített többséget igénylő pozitív döntésben, hiszen a hercegprímás életét különleges módon jellemzi az Egyházzal és népéhez való hűség, a keresztény hit védelme, a felelősség- és áldozatvállalás, és ez a ragyogó életpélda ma is nagyon sokakat megérint, inspirál. Nagyon sokan várják a döntést és a római eljárás további fontos lépéseit, hiszen Egyházunk és népünk lelki gazdagodását szolgálná Mindszenty bíboros mielőbbi boldoggá avatása, imádkozzunk ezért mindnyájan!”

Az ügy római posztulátorának tájékoztatása szerint az ülésen egyhangú pozitív döntés született, a teológus tanácsosok nagy elismeréssel szóltak és szavaztak Isten szolgája Mindszenty József bíboros életszentségéről és személyéről.

Ezt követően kerülhet sor a Szentek Ügyeinek Kongregációja bíborosainak és püspökeinek rendes ülésére, mely a teológus kongresszus szakmai értékelésére alapozva fogalmazza meg azt a testületi véleményt, melyet a kongregáció bíboros prefektusa terjeszt majd a Szentatya elé, aki elrendelheti a hősies

erénygyakorlásról szóló dekrétum kihirdetését. Ezután Isten szolgáját Tiszteletreméltónak nevezhetjük, és ha elismerésre kerül a közbenjárására történt és egyházmegyei szinten már kivizsgált csodásnak tűnő gyógyulás is, akkor kerülhet sor a boldoggá avatásra. Imádkozzunk erre a közös szándékra!

Kovács Gergely, Magyarországi Mindszenty Alapítvány

(Magyar Kurír, 2018. június 17.)

Mennyire személyesen szeret bennünket Isten!

Életéről, hivatásáról tesz tanúságot Héray András, a „Krisztus Ügye” Lelki Család (Familia Spiritualis Opus, FSO) tagja, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia búcsúzó irodaigazgatója.

„Jézus passiójának fényében ismertem fel a hivatásomat, amelyet jelmondatom fejez ki: »Megtaláltuk a Messiást!« (Jn 1,41). Mennyire személyesen szeret bennünket Isten, mit vállal értünk! Az életét adja oda minden emberért.” Héray András atyában Rómában, a „Krisztus Ügye” lelki család (*Familia Spiritualis Opus*, FSO) kispapjainak lelkigyakorlatán fogalmazódott meg, és vált sorsfordítóvá ez a felismerés, s a lelki család kötelékében a papi hivatás útjára lépett.

Végzett közlekedésmérnöként, egy nemzetközi vegyesvállalat állásajánlatával a tarsolyában érkezett a közösség római szemináriumának (*Collegium Paulinum*) nagyheti lelkigyakorlatára, ahonnan a papi hivatás melletti döntéssel tért haza. Isten hívását már középiskolásként is érezte, a győri bencés gimnáziumban vonzotta szerzetes tanárainak életpéldája, de az érettségi környékén még korainak látta az elköteleződést. Édesapja hivatását követve a Budapesti Műszaki Egyetemre jelentkezett, és az egyetemi lelkészségen Pákozdi István atya mellett közösségre talált. Ugyancsak az ő közvetítésével került a nunciaturára, ahol Nicola Girasoli atyát, Angelo Acerbi apostoli nuncius titkárát tanította magyarra és németre. Ott ismerte meg a „werkes” (FSO) nővéreket, és került kapcsolatba a lelki családdal. Akkor még élt a megszentelt élet e közösségének alapítója, Julia Verhaeghe, Júlia anya. András atya Bregenzben, a közösség otthonában megismerhette a lelki család életét. „Mélyen megérintett, amit ott láttam.” A közösségben egyházmegyei papok, szerzetesek, nővérek, családosok és egyedülállók együtt szolgálják „Krisztus ügyét”, s Jézus szívével kötött szent szövetség kapcsolja őket egymáshoz. Egységükben, a családi-as légkörben, az érzelmileg megszólító vallásgyakorlásban megtapasztalt élő hit indította el az egyetemistát az elköteleződés felé. A lelki családban értette

meg, hogy az vezethet el az Egyház megújulásához, ha nemcsak ismerjük a tanítást, nemcsak gyakoroljuk az ima- és a szentségi életet, hanem mindennapjaink legapróbb döntéseiben is jelen van Isten, ha gondolkodásunkat egészen átjárja az élő hit.

A Júlia anyától megismert út a szeretet útja, annak felismerése, hogy az Isten iránti szeretet adja meg az élet értelmét. A lelki család arra hívja meg tagjait, hogy vállalják a szív útját. „A szívünkkel kell gondolkodnunk, Jézus szent szívével egyesült szívvel. Így tudunk eljutni ahhoz, hogy egymást szentségi szinten tudjuk megszólítani és elfogadni.”

Ez a megtérést, hitet, irgalmas szeretetet, kiengesztelődést és egységet hirdető lelkiség a nagycsaládban felnőtt ifjú lelkében termékeny talajra talált. András atya három testvérrel és tizenegy unokatestvérrel együtt nőtt fel. Fiútestvére éppen egy évvel ezelőtt ünnepelte fogadalomtételét ugyancsak a „Krisztus Ügye” lelki családban, két lánytestvére pedig a szülőktől megismert sokgyermekes családi mintát követte. „Boldog gyerekkorom volt, szerető családi légkörben nőhettem fel. Mi, gyerekek szavak nélkül is éreztük, hogy a szüleink szeretik egymást. Köztük is akadtak gondok, de ezeket mindig meg tudták beszélni. Olyan nem volt, hogy valami megtört volna köztük. Mi ezt természetesnek vettük, holott most már értem, hogy nem az, hanem ajándék. Az élő hit volt az egymás iránti tiszteletük alapja, ebben a hitben élve volt lehetséges a kiengesztelődés, a bocsánatkérés és az élet megpróbáltatásainak, váratlanságainak elfogadása.”

András atya számára meghatározó élményt jelentett az öccse születése. Ő akkor már csaknem betöltötte a huszadik életévét. „Az Isten iránti szeretet az élet iránti szeretetet is erősíti” – ezt tapasztalta meg abban, ahogyan a szülei fogadták a testvére születését. Boldogságuk őt is megerősítette a hitében. A váratlan gyermekáldást a család régóta vágyott római zarándoklással ünnepelte meg. „Már elkezdtem az egyetemem. A családom számára olyan volt ez az út, mint egy lelkigyakorlat. Róma számunkra az a város, ahol az Egyház szíve dobog. S ha az ember hittel megy oda, a megújulás lehetőségét nyújtja számára. Mindig a kezdetekhez kell visszatérni, a személyes életünkben is, időpontokhoz, helyekhez. Ha megvan bennünk a nyitottság, ebben mindig ott a továbblépés lehetősége.”

A család mellett András atyának a bencés gimnázium tanárai, olvasmányélményei és édesapja pap barátai jelentettek forrást a növekedéshez. „Ajándék volt elkötelezett és vidám embereket megismerni.” Bencés tanárai közül Jáki Teodózt, Molnár Marciánt, Horváth Dori Tamást említi, a pap ismerősök közül Barsi Balázst és az olvasmányélményből lelki atyává vált Regőczy István atyát.

Héray András lelkipásztori útja hosszú képzési időszakokkal kezdődött Rómában. 2004-ben ünnepelte pappá szentelését, első állomáshelye a wekerletelepi

Szent József-plébánia volt. Jelenleg a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia búcsúzó irodaigazgatója (2008-tól látta el ezt a szolgálatot). 2013 óta a kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolnában Regőczy István utódja. Fontos szálak kapcsolódtak itt össze: Regőczy István ugyanis már kispapként megismerte Júlia anyát, és egész további életében kapcsolatban maradt vele és közösségével. Az „Isten vándora” életműveként sok hívő anyagi és lelki hozzájárulásával, valamint a lelki család támogatásával és Beatrix nővér segítségével újult meg 1969 óta a kútvölgyi kápolna, és vált az engesztelés, a szentségimádás, a hálaadás és az imádság helyévé. Egy helyé, ahol ma is lelassul az idő, ahol átveszi az uralmat a csend, ahol le lehet ülni az Eucharisziában jelen levő „édes Jézus elé”. Ezt az örökséget gondolja a nővérekkel együtt András atya, és itt van a „Krisztus Ügye” lelki család magyarországi központja is. Innen indul ma is az engesztelés, a kápolna ma is a lelki vigasz, a megerősödés kegyhelye, ahova azzal a hittel térhet be az ember, hogy kéréseit a Szűzanya elviszi Fiához, a Messiáshoz.

(Trauttwein Éva/Magyar Kurir, 2018. július 10.)

(Az írás az Új Ember 2018. július 8-i számában jelent meg.)

Engesztelés a Kútvölgyi Kápolnában

Regőczy István (1915-2013) atya, az „Isten Vándora” 1969-ben kezdte el felújítani a Sváb-hegy oldalában fekvő kis kápolnát. A Nagyörszi család emeltette még 1753-ban a Mindenkor Segítő Szűz Mária tiszteletére, mert általa a kútba esett fiuk csodálatosan megmenekült. István atya sokszor mondta, hogy az engesztelés e különleges kegyhelyén kimondottan azért kell imádkozni, hogy a bűn „kútjából” kimentse az embereket a Szűzanya. A kápolna falán számos hálatábla tanúsítja azóta a sok gyógyulást, lelki csodát és imameghallgatást.

Regőczy atya egész életében sok segítséget kapott a flamandoktól, mivel Belgiumban készült fel a papságra és ott is szentelték 1943-ban pappá. Júlia Verhaeghe Anyát (1910-1997), a Krisztus Ügye Lelki Család (*Familia Spiritualis Opus* – FSO) alapítóját még kispapként ismerte meg. 1969-ben Júlia Anya meg is látogatta őt, amikor járt Budapesten, vele volt Beatrix nővér is, aki azóta segítette István atyát. Így emlékezett vissza egyik levelében István atya: „Milyen nagy segítséget tapasztaltam meg Júlia Anyától, aki mindig kapcsolatban maradt velem és megpróbált nekem minden lehetséges módon segíteni, még akkor is, amikor újra börtönbe kerültem.” Látogatásukkor felkeresték az akkor még elég romos kútvölgyi kápolnát. Ők voltak ez első zarándokok. A kútvölgyi kápolna melletti kereszten most is olvasható a felirat:

„Regőczy István itt kezdte meg az engesztelést Magyarországot 1969-ben”. Júlia Anya is megsejtette a magyarok engesztelő lelkületét.

Az akkori első időkben történt, amikor még a kápolnában nem volt állandóan Oltáriszentség. Egy szentmise után néhány hívő észrevette, hogy két fiatal lány, akik áldoztak a szentmisén, az Oltáriszentséget kiköpték az utcán. Mély szomorúsággal és tisztelettel vették fel a szentségi Jézust az útról, majd Regőczy atya engesztelésül elhelyezte a meggyalázott Oltáriszentséget a tabernákulumban. Akkor indult be az állandó szentségimádás a kápolnában. István atya észrevette ezt a jelet, hogy milyen nagy szükség van a fiatalokért mondott imádságra. Éppen ott, ahol a Szűzanya a kútba esett gyermeket megmentette.

Regőczy István atya felújította és kibővítette a kápolnát, amelyet Natália nővérrel való beszélgetései alapján „Engesztelő Kápolnának” nevezett el. 2013-ban hunyt el István atya február 28-án csütörtökön, Jézus Szíve péntek előestéjén. Ez az időpont éppen a virrasztó, engesztelő imaóra idejére esett. István atya évtizedeken keresztül imádkozott, engesztelt – minden héten csütörtökről péntekre virradóan a budai Kútvölgyi Kápolnában a magyarságért és hazánk lelki megújulásáért. Ez a csütörtöki virrasztó engesztelés továbbra is folytatódik a kápolnában, mindenkit szeretettel várunk a csütörtök késő esti szentmisére is.

Az Isten Vándora könyv alapján és a „Krisztus Ügye” közösségem révén ismertem meg Regőczy atyát és általa a magyar engesztelő mozgalmat. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek úr 2013. június 29-én kelt levelében nevezett ki a Kútvölgyi Szűz Mária-Kápolna (1125 Budapest, Galgóczy út 49.) kápolnavezetőjévé: „Adja Isten, hogy lelkipásztori szolgálatát áldás és a katolikus hitélet további fellendülése kísérje.” Hála Istennek a kápolnához sok csoport jön azóta is heti rendszerességgel. Örömeinkre szolgál, hogy szombatonként is egész délután közös engesztelő szentségimádást tartanak a kedves hívek.

A Kútvölgyi engesztelő Kápolna valóban a szentségimádás, a hálaadás és az imádság helye. Minden nap egész nap nyitva van, délután 5 órakor szentmisével (vasárnap délelőtt fél 11-kor is). Az eucharisztikus Úrjézus és kútvölgyi Szűzanya várja a híveket, zarándokokat és érdeklődőket, akik beszámolójuk szerint mindig „haza érkeznek” és személyes kegyelmeket kapnak. Ezért is hálát adunk a Júlia Anyával kapcsolatos megemlékező szentmisében 2018. augusztus 26-án vasárnap 17 órakor, amelyre szeretettel várunk minden kedves hívőt, különösen az engesztelő testvéreket.

Héray András FSO

Üzenetek és látások

Az egész világnak szóló kinyilatkoztatás Jézus Krisztus földi életével lezárult. Tartalma a Szentírásban és a Szentagyományban rögzült. Elfogadása, megvallása minden hívő számára szükséges és elégséges a földi élethez, illetve az üdvösség eléréséhez. Istent és végtelen, felfoghatatlan szeretetét viszont semmi sem korlátozza, így időnként adhat és ad is magán üzeneteket, látomásokat, más szavakkal magánkinyilatkoztatást. Ezek elfogadása nem kötelező, és nélkülük is elérhető az üdvösség. Aki tehát ezekben nem hisz, az ettől még marad az Egyház tagja. Fontos ennek előre bocsátása, mivel korunkban beteljesül Joel próféta jóvondölése: „Fiaink és leányaink prófétálni fognak, vagy már prófétálnak is” (ApCsel 2, 17).

Az Egyház kétezzer éves története alatt sok látomás, jóvondölés lett ismert. A Tanítóhivatal ezek többségét kivizsgálta, s némelyeket hitelesnek fogadott el, de ezek az elismeréssel nem váltak a hitletétemény részévé. Hinni bennük lehet, de nem kötelező. **Megismételtem, katolikus marad az, aki nem hiszi el őket.** Az utóbbi két évszázadban a Szűzanya számos helyen megjelent, üzeneteket hagyott. Sokat elismert a Tanítóhivatal, így például: Lourdot, La Salettet, Fatimát és még másokat is. Itt a Kárpát-medencében a legjobb példa lehet majd erre Szőkefalva, amit az illetékes főpásztor elfogadott, és Rómába terjesztette föl elismerésre.

A hivatalosan ki nem vizsgált üzeneteket ugyancsak el lehet fogadni, de itt már komoly óvatosságra van szükség. Egy jelenség lehet természetes, vagy természetfölötti. Ha nem természetes, akkor meg kell vizsgálni honnan ered. Ha égi, akkor egész biztosan igaz is. **Ha viszont nem az égből, hanem alulról ered, akkor hamis.** Fontos tehát a szellemek megkülönböztetése. Az égi üzenetek felfedhetik Isten akaratát, vagy a Szűzanya kérését, ezzel segíthetik célunk elérését. A hamis üzenetek azonban – különösen, ha a sugallatot a gonosz ellenség adja – akadályoznak az üdvösség elérésében.

Az üzenetek függően eredetüktől erősíthetik egymást, de ellentétesek is lehetnek. Ezen utóbbi esetben közülük csak az egyik lehet igaz, a másik szükségszerűen hamis. Ilyenkor különösen óvatosnak kell lenni. Jól át kell minden érvet gondolni, kérni kell a Szentlélek megvilágosító kegyelmét, hogy az elbírálás jó legyen, és az igazságot ismerjük fel. Az érvek között azonban semmi szerepe nem lehet a mennyiségnek. Attól egy üzenet nem lesz igaz, ha több hasonló is van, mert a hamisságát, vagy az igazságát nem ez dönti el.

Amennyiben az üzenet valami cselekvésre, valaminek a megtételére, vagy elhagyására utal, akkor az eredményt kell megnézni. Másként fogalmazva azt, hogy az adott dolog jó vagy rossz gyümölcsöt hoz, vagy semmit nem eredmé-

nyez, azaz terméketlen marad. A szellemek megkülönböztetése nehéz terület. Sok imát, böjtöt, önmegtagadást kíván. Ugyanakkor a természetes logikát sem nélkülözheti. A terület meglehetősen sikamlós, ezért teljesen érthető, hogy az Egyház nagyon óvatos, igyekszik kerülni az ilyen üzenetekre való hagyatkozást. Ha valamelyiket hosszú elbírálás után igaznak fogad el, akkor sem teszi kötelezővé. Az Egyház néhány ünnepet a magánkinyilatkoztatás hatására fogadott el. Bizonyos ájtatossági gyakorlatokat ugyancsak ezen az alapon engedélyezett. Ilyenek a csodás érem, skapuláré, kilenc első péntek, öt első szombat, stb.

Mindezek előre bocsátása után rátérhetünk a most kialakult Szent Anna-rét körüli vitára.

Sokan úgy érvelnek, hogy az egyik oldalon csak egy látnok van, míg a másikon három. Szerintük így egyértelmű annak van igaza, mert a három több mint az egy. Az előzményekből látszik, hogy ez otromba tévedés. Az Ószövetségben számos példa mutatja: az egynek sok százzal, máskor négygel szemben volt igaza.

Az igazság nem a mennyiség kérdése, ahogy erről már volt szó!

Fontosabb a **gyümölcsök** megítélése. Az Anna kápolna melletti imák, szentmisék és szentségimádás nem hozott előre lépést, terméketlen maradt, ez pedig egy idő után kérdéseket vetett fel.

Sajnos súlyos bűnök terhelték meg a Normafai engesztelést. A Mozgalmat vezető elnök keresztény ellenes politizálása, pénzügyi manipulációk, gyűjtések és megtévesztések, a Szűzanya nevével való visszaélés terheli meg a szent és magasztos ügyet. Komoly erkölcsi kérdést vet fel, hogy az engesztelést, a Világ Győzelmes Királynője kápolnájának építését alantas politikai célokra és önérvényesítésre felhasználhatja e bárki? Kifejezetten az engedetlenség bűnét követték el azzal is, hogy az egyházi vezetés tiltása ellenére gyűjtést indítottak. Nyilvános elítélés, elhatárolódás mégsem történt, sőt a bekövetkezett hallgatás burkolt támogatásnak fogható fel. Ráadásul a mozgalom vezetője, aki Isten ellenes párt tagja lett, politikai tevékenységét továbbra is folytatja. Újabban civil körökben vesz részt, amely változatlanul nemzeti és kereszténység ellenes. A legújabb elképzelés az, hogy törvénytelen eszközökkel, polgári engedetlenséget szít, forradalmat és káoszt akarván előidézni.

Furcsa, hogy mindegyik egyetlen rosszálló nyilvános megjegyzés sem hangzik el. Nem indul vitafórum, csupán erőtlen megjegyzések és szinte pártoló szövegek jönnek keresztény megbocsátásra hivatkozva. A kérdés ilyen megoldása teljesen hamis. Az embert nem ítéltjük el, de bűnét igen! Másrészt a valódi bűnbánat magában foglalja a változtatást, az adott bűn kerülését. Itt azonban nem ez van, mert a feloldozáshoz, bocsánathoz elengedhetetlenül

szükséges az adott bűn jóvátétele, erre pedig sem kísérlet, sem ígélet nem történt.

A leírtak alapján tehát nem maradt más lehetősége annak, aki nem kíván cinkosságot vállalni és szövetséget kötni a bűnnel, mint az elhatárolódás. Így történt, hogy elhagyva az Anna-rétet, menedéket találtunk a Kút völgyi kápolnában, ami egyben a **magyar engesztelés székhelye és központja**. Ezt a megszentelt helyet Natália nővér üzenete szerint helyettesítőként elfogadta a Szűzanya mindaddig, míg fel nem épül az Anna-réti. Itt évtizedek óta folyamatos az engesztelés és a szentségimádás az Egyház által jóváhagyott módon. Ezért józan ésszel is belátható, hogy azok, akik látnoki üzenetekre hivatkozva elmarasztalják mindazokat, akik el akartak határolódni az Anna-réten történt bűnöktől, csakis hamis látnokok lehetnek, akár hárman, vagy akár többen vannak.

A bűnpártolás nem lehet égi eredetű.

Hamis üzenetekkel nem szabad további maradásra bízni, kényszeríteni, vagy megtéveszteni a híveket. Ez nem lehet az Ég kívánsága. Megtisztulás, bűnbánat, alázat, a hibák felismerése, beismerése a Szűzanyával és az Egyházzal **egységben**, csak ez lehet az Ég akarata.

Elkeseredettek és szomorúak voltunk, amikor a megoldáson gondolkodtunk. Ezért kellett elhatárolódnunk, mert semmilyen egységet és közösséget nem vállalhattunk az ottani történésekkel és azok szükségszerűen bekövetkező következményeivel. (Megtévesztés, csalás, hazugságok, az Egyház tiltása elleni pénzügyűjtés, a Szűzanya nevével való visszaélés, egyéni ambíciók, keresztényellenes pártpolitika.)

Ekkor kaptuk váratlanul azt az üzenetet, ami mindent megoldott. Ezért fogadtuk el, hiszen nélküle is tennünk kellett volna valamit.

Ez után három látnokot kért fel közös lelkivezetőjük arra, hogy véleményezzék az első által kapott üzenetet. Kérdéses az is, hogy milyen alapon bírálja egyik látnok a másikat, hiszen ezt szigorúan csak a lelki vezető teheti meg?! A következőkben pedig országos vitafórumot indítottak az engesztelők honlapján, ahol a közvéleménnyel ítéltették el, hamisnak megítélve az első látnok által kapott üzenetet – amit azok nem is ismertek – valamint mindazokat, akik azért hagyták el az Anna-rétet, mert nem akartak közösséget vállalni a háttérben meghúzódó sok negatív dologgal.

Szerintük azoknak, akik az első, (általuk hamisnak minősített) üzenet miatt a Kút völgyi Kápolnába mentek, nyilvános bűnvallással vissza kell térni az Anna-rétre. Mindennek igazolása az, hogy a három több az egynél.

Időközben az első üzenethez, épp annak igazát támogatva másik három látnok csatlakozott, megerősítve a Kút völgyi Kápolnában történő engesztelés

helyességét. Matematikailag – jóllehet persze ez nem jelent semmit – most négyen állnak szemben hárommal, látható hát, hogy ez a megközelítés a szent ügghöz mennyire méltatlan.

Érdemes viszont megvizsgálni az ellenkező üzenetet kapó látnokok más írásait, üzeneteit. Több helyen található könyvekben tévedés, eretnokség, annak ellenére, hogy papi lektorálással vannak hitelesítve. Lehet, hogy az a pap, aki nevét adta a könyvhöz nem olvasta el? Vagy? Ha viszont egyetért azokkal, az legalább annyira súlyos, hiszen ez már eretnokség és szektásodáshoz vezethet. Ez akkor is így van, ha a látnokok igazak, de fokozottabb akkor, ha hamisak. Sokkal szebb, boldogítóbb Istent dicsérni, szeretni, Neki engedelmessé válni és Vele **egységben** lenni. Ha ezt meg tudjuk tenni, akkor mindenkivel egységbe kerülhetünk, akik Istenhez tartoznak.

Más vélemény szerint az engesztelők egysége tört meg a Normafa elhagyásával. Az Egységre való hivatkozás megfoghatatlan, értelmezhetetlen, manipulatív mindaddig, míg a fogalmat pontosan meg nem határozzuk. Főleg az engesztelőket és látnokokat szembeállítani, és közben hamis egységért aggodalmaskodni. A bukott világban nem lehetséges az angyalok és ördögök, az ateisták és hívők, vagy hívők és más hívők közötti egység. Az **Egységre** való minduntalan hivatkozás szómágia, lassan üres szavakká válhat és büntudattal terhel. Helyettük teljes szívvel, őszintén kell imádkoznunk, bűnbánatot tartanunk, életünket megjavítani, egy szóval engesztelnünk, **kinek-kinek a maga helyén**.

A Kútvolgyi Kápolna a Szűzanya kápolnája. Regöczi atya ezt ajánlotta fel helyettesítésül mindaddig, amíg az Anna-réti fel nem épül. A Szűzanya elfogadta, így az engesztelés itt már 1969 óta folyik. Mi, akik itt menedékre leltünk, szeretnénk lelkileg megújulva, bűnbánatot tartani a **magyar engesztelésért és hazánkért, imádkozni az Oltáriszentség jelenlétében, András atya vezetésével**.

Reméljük, a Normafánál eddig elmaradt gyümölcsök itt megteremnek.

Dr. Bakos Batu

Az Eucharisztikus Világkongresszusra készülve

Szentségimádások hazánkban

Fontosnak tartom újból és újból említeni a szentségimádások helyeit, módjait, hogy örülhessen és bizakodhasson lelkünk!

2005. július óta 28 plébánián, négy hetes forgóval **az adott napokon reggel 6 órától másnap reggel 6 óráig** tartanak folyamatos szentségimádást. Ezt W. Éva munkájának köszönhetően 13 éve, ma is folyamatosan sikerül fenntartani.

A nép részéről egy adott helyen a **folyamatos szentségimádást** (ehhez minimum 168 ember szükséges) sikerült megszervezni elsőként 2014. szeptembertől **Vácott, a Piarista templomban**. Ugyanilyen folyamatos szentségimádás indult el 2017. május 1-én **Sopron belvárosában a domonkos rendház oldalában**, majd 2017. október 26-án **Veszprém, Magyarok Nagyasszonya Plébániatemplomban**, ezt követte 2018. január 1-jei indulással **Budapesten a Belvárosi Plébániatemplom**, illetve 2018. április 8-ától a **Gazdagréti Szent Angyalok temploma**.

Jelenleg hazánkban a naponta más-más templomban tartott folyamatos szentségimádás mellett öt templomban a szentségi kápolnáknak történik folyamatos szentségimádás, éjjel-nappal!

Egy év alatt négy új helyszín! Újabb egy év alatt lesz-e újabb öt helyszín? Cselekedjünk Jézus nagyobb dicsőségére!

Öröndetes lenne, ha **folyamatos szentségimádást tudnának szervezni a hívek papjaik támogatásával további helyeken hazánkban**, például Pécsen, Szegeden, Szolnokon, Debrecenben, Nyíregyházán vagy Miskolcon – hogy csak néhány helyet soroljak!

További számunkra ismert szentségimádási helyek:

A **Budapest-pasaréti Páduai Szent Antal egyházközségben** 2017. december 11-től hétfőtől szombatig, 7.30 és 18 óra között bárki időzhet a kihelyezett Oltáriszentség előtt.

Hosszú évek óta **Kaposváron a Szent Imre Plébánián** minden nap van szentségimádás reggeltől estig.

Egy ideje *Sülysápon is van rendszeres szentségimádás* minden nap reggel 4 órától 22 óráig.

Egyéb szentségimádások is indulnak, illetve továbbra is vannak mindenféle hazánkban, melyek az adott nap valamelyik időszakában vagy akár minden nap reggeltől estig adnak lehetőséget az Oltáriszentségben köztünk lakó Jézus Krisztus imáadására, a vele való beszélgetésre. Ezek ismeretében komoly reménnyel készülünk a 2020-ra szerveződő Eucharisztikus Világkongresszusra.

Jánossy Gábor

A megújulás, az evangelizáció, a vonzó tanúságtétel jegyében

Interjú Fábry Kornéllal

Fábry Kornél két éve vezeti főtitkárként a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) Általános Titkárságát. Az előkészületekről, az eddigi tapasztalatokról, a 2020-as konkrét eseményekről és személyes benyomásairól kérdeztük.

– **Budapest ad otthont 2020-ban a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak. Erdő Péter bíboros, prímás idén májusban nyitotta meg Máriaremetén az előkészület második lelkipásztori évét. „Belső órája” alapján távolinak vagy közelinek érzi a nagy eseményt?**

– Egyre inkább közelinek. Most már nagyon konkrét dolgokon dolgozunk, megvan a kiemelt programok rendje, a kísérőprogramok szervezése pedig még folyamatban van. Legutóbb a Hősök terének oltárelképzeléseit vettük sorra a jelenlévők létszámának függvényében.

Szeretnénk már most meghívni mindenkit, aki elsőáldozásra készül. Akiknek az első szentáldozása éppen 2020-ban lesz, vagy akiket a plébánosuk erre éretteknek, felkészülteknek ítél, azokat hívjuk erre a rendezvényre. A nyitó szentmisén, itt, Budapesten szeretnénk mindannyiuknak lehetőséget adni az első szentáldozásra.

– **Ez tehát egy konkrét meghívás, amely az egész Kárpát-medence hazai és a külhoni magyar katolikusaira is vonatkozik?**

– Így van. A részletekről egyelőre annyit kell tudni, hogy plébánosi ajánlás mindenképpen szükséges lesz. Szeretnénk majd egy emlékplakettet is adni az elsőáldozóknak, és egyforma ruhát készíttetni nekik. Erdő Péter bíboros úrral a napokban egyeztetünk a további részletekről, amelyekről még a nyár folyamán tájékoztatást adunk. A cél, hogy az elsőáldozó korúak jöjjenek el, hiszen most megadatik számukra a lehetőség, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson lehessenek elsőáldozók. Öt-tízezer elsőáldozóra számítunk.

– **Mennyire kerül a középpontba a rendezvényen a magyar egyház megújítása, és mennyiben lesz nemzetközi a kongresszus?**

– Alapvetően ez egy nemzetközi esemény, amelynek most Magyarország ad otthont. A legaktívabb előkészület tehát nálunk zajlik. Egyébként a kongresszus legfőbb célját abban látom, hogy nagy megújulást hozzon a magyar egyházban és a társadalomban is. Tudatosítani szeretnénk a katolikus hívekben, hogy Krisztussal „győztes csapatban játszanak”.

Egyházunknak ma kisebb társadalmi hatása van, mint 1938-ban volt. A szocializmus idején volt itt egy negyvenéves tiltott időszak is. Ezért az emberek nem merték, és talán ma sem merik megvallani a hitüket, ez valahogy mélyen beleyökerezett sokakba. Ugyanakkor úgy tűnik, a világ nagyon vágyik arra, hogy valaki irányt mutasson. Úgy gondolom, a legfontosabb a hívők meghívása a tudatos kereszténységre, arra, hogy merjék nyíltan felvállalni a hitüket elsősorban életük példájával, de szavaikkal is. Jézus azt mondja: aki megvall engem az emberek előtt, azt én is megvallom mennyei Atyám előtt. Tanúságtételre hívjuk tehát a híveket Isten szeretetéről. S ugyanakkor arra is, hogy a mindennapi kereszténységünket éljük úgy, hogy az vonzó legyen mások számára.

A rendezvény nagyszerű lehetőséget kínál arra is, hogy bemutassuk a magyar keresztény kultúrát. Hiszen a délutánok és esték során városszerte rengeteg program lesz, és ezekbe bevonnánk a plébániákat is, egy kicsit úgy, mint a 2007-es Városmiszió alkalmával. Van mit kitennünk a kirakatba, ismerjen meg minket a világ! A magyar vendégszeretet kissé megtépázott renoméját is jó volna helyreállítani.

– **Hogyan hatott a tavalyi és az idei évben szervezett két nagy kampányuk?**

– Jól! Már az idei úrnapi szentségimádással elkezdtek „meghódítani” a világot. Úgy számolom, hogy csak a legutóbbi kampánynak köszönhetően nagyjából egy-másfél millió emberhez jutott el a hír, hogy Budapesten lesz a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus. Csak a Facebookon több, mint százötvenezer embert értünk el vele, a nyolc különböző nyelvű videónak ötvenöt-ezer megtekintője volt világszerte, sokan hozzászóltak, lájkolták, linkelték az eseményt. És sokan voltak azok is, akikhez keresztény közösségek tagjaiként e-mailben, levelezőlistákon keresztül jutott el a szentségimádás híre. Ausztráliától Chiléig negyvenöt országból csatlakoztak hívők, s ez azt mutatja, már most tudatosul az emberekben, hogy 2020-ban eucharisztikus kongresszus lesz Budapesten.

– **Miben különbözött egymástól, és miben volt hasonló a két kampány?**

– Az első szentségimádást Magyarországra terveztük. Húszezer ember mozgósítása volt a kitűzött cél, és végül harmincezer lettünk, sőt ennél is többen, mert nem mindenki regisztrálta magát az eseményre.

Idén világszerte kétezer-húszer helyszínt jelöltünk meg a szentségimádásra, és végül több mint kilencszáz helyen vettek részt az eseményen. De ez nem baj. Jó ránézni a térképre. Láthatjuk, hogy minden kontinensen sokan csatlakoztak hozzánk. Jó érzés, hogy azon a napon együtt imádkoztunk a tízezer kilométerrel távolabb élő testvéreinkkel is. Számatalan köszönet érkezett a szervezésért, és sokaknak nagy élményt adott ez a megmozdulás. Például Burundiból is jelezték, hogy kilencvenen részt vettek ezen a közös imán. Egy amerikai plébániáról azt jelezték, hogy csak ketten voltak, átértézték, hogy egy nagy eseménynek a részesei.

– Lesz folytatása a világméretű felkészítő rendezvényeknek?

– A jövőben további négy világméretű szentségimádást tervezünk: 2018. november 24-én, 2019. június 22-én és november 23-án, majd a kongresszushoz közeledve 2020. június 13-án. A legfőbb célunk nyilvánvalóan az, hogy együtt készüljünk a kongresszusra, Krisztust imádjuk, és tudjunk egymásról, ezzel is megújítva a hitünket. Nagyszerű érzés megtapasztalni, hogy egy magyarországi kezdeményezésre a Föld másik oldalán is válaszolnak. Ezért Krisztus Király ünnepéhez és úrnapihoz kapcsolódva szeretnénk még négy alkalommal megismételni a közös szentségimádást.

– Kik jelentik a találkozó célcsoportját? A rendezvény a nem hívőkhöz, a keresőkhez is szól? Hogyan lehet eljuttatni hozzájuk ezt az üzenetet?

– Rengeteget beszélgetünk és gondolkodunk arról, hogy mi a kongresszus üzenete, kik alkotják a célközönséget. Egy olyan országban élünk, amelyet kereszténynek mondunk, de csupán a lakosság hét százaléka gyakorolja a vallását. Ugyanakkor a társadalom által elfogadott értékek, mint például az egyenjogúság, a kölcsönös tolerancia a krisztusi tanításból erednek. Magyarországon nincs alá- vagy fölérendelt nem, életkor, embertípus.

Aki az Egyházon kívül van, az sajnos inkább negatív dolgokról hall. Ilyen a világ természete. Ha nő a fű, az nem hír, ha kidőlt egy fa, az már igen. Mi az, ami iránymutatást, ami jól érthető üzenet a mai ember számára? Úgy tűnik, az Egyházon kívül élők is azt gondolják, hogy kompetensek vagyunk a szociális ellátás, a karitatív munka sok területén. Azaz mindabban, ami tettekből megnyilvánuló hit.

Úgy gondolom, kulcsfontosságú, hogy a társadalom lássa: az Egyház tettekbe váltja az evangéliumot, ezért igyekszik segíteni a rászorulókon. Gondoljunk csak a Katolikus Karitászra, a Magyar Máltai Szeretetszolgálatra és más katolikus segítségnyújtó szervezetekre, amelyek a szegényektől kezdve az alkoholisták mentéséig számos területen nyújtanak segítséget. Ezt megérti a mai ember. Van egy küldetésünk: az evangelizáció, az örömhír, Isten szeretetének eljuttatása mindenkinek. És a szeretetszolgálat, a karitás ennek az eszköze, pontosabban a hitelesítő jele.

– Nem könnyű a feladat...

– Az egész társadalmat meg kell érintenünk. Szeretnénk megszólítani az értelmiséget, hiszen őket követi a társadalom nagy része. Szeretnénk közel kerülni a fiatalokhoz is. Úgy tűnik, a mai fiatalság sokszor célt veszített, nem látja a küzdelem értelmét. Ha célt tudunk adni az életüknek, ha elér hozzájuk az üzenet, hogy a halállal nem ér véget az élet, van folytatás, van miért becsületesen élni, azzal nagyon sokat segíthetünk.

– Mit lehet ma tudni a kongresszus főbb helyszíneiről, a 2020-as konkrét eseményekről?

– A találkozót egy tudományos eucharisztikus konferencia előzi meg, amelyre Esztergomban kerül sor szeptember 10. és 12. között. Budapesten az ünnepélyes nyitó szentmise a Puskás Ferenc Stadionban lesz szeptember 13-án, vasárnap 11 órakor. Ehhez az ünnepi alkalomhoz kapcsolódik majd az elsőáldozás, melyre minden elsőáldozó korú gyermeket és családjukat várjuk háttáron innen és túl. Aznap délután pedig kétórás nagyszabású gospelkoncerttel készülünk, ami egy ökumenikus istendicsőítés lesz.

A kongresszus ideje alatt, hétfőtől péntekig a Hungexpo lesz az otthonunk. Délelőttönként közös ima, katekézis, tanúságtétel, szentmise, étkezés és fakultáció lesz mindazok számára, akik regisztrálnak, akár egy napra, akár az egész hétre. A részletek kidolgozása még folyamatban van, azaz regisztrálni egyelőre még nem lehet.

Szerda délutánra azt tervezzük, hogy az egyes egyházközségek vendégül látják a különböző nyelvtérületekről érkező résztvevőket. Igyekszünk megszólítani húsz-huszonöt olyan budapesti plébániát, amely elérhető közelségben van, és elég nagy a temploma. Ezeket a plébániákat együtt ünnepelhetjük majd a résztvevők, lesz közös szentmise, baráti együttlét, egy kis műsor, agapé, vendéglátás.

Csütörtöktől vasárnapig pedig ifjúsági fesztivált tartunk. Európában 2022-ben lesz a következő, fiataloknak szóló világesemény, mi most négy napra Budapestre hívjuk a világ fiataljait.

Csütörtökön este taizéi szentségimádással kezdünk a Szent István-bazilika előtt. Pénteken pedig egy nagy ifjúsági este, közös ünneplésre hívjuk a fiatalokat. Bízom abban, hogy sok ezer fiatal lesz jelen.

A szombat a családoké. Az eseménynek a Margitsziget ad otthont, afféle „szeptemberiálisra” készülünk. A Nagy-réten, a szabadtéri színpadon is játékokkal, különféle programokkal várjuk majd a családokat.

Délután öt órakor nagymise lesz a Parlament előtt, ahogyan 1938-ban is volt. Este hétkor pedig a Kossuth térről eucharisztikus fáklyás körmenet indul a Hősök terére.

Vasárnap 11 órakor a Hősök terén lesz a statio orbis, a záró szentmise, amelyre Erdő Péter bíboros úr meghívta a Szentatyát. Ha tud, akkor személyesen vesz részt az eseményen, ha nem, akkor küldött képviseli majd, és videóüzenetben bejelenti, hogy hol lesz a következő nemzetközi eucharisztikus kongresszus, amit négyévenként tartanak.

– **Pápák is részt vettek a korábbi kongresszusokon?**

– II. János Pál pápa, amikor tudott, részt vett ezeken az eseményeken. XVI. Benedek személyesen nem volt jelen, és legutóbb Ferenc pápát is küldött képviselte a Fülöp-szigeteken.

– **Aki ismeri Önt, az tudja, hogy korábban plébánosként szolgált, és komoly lelkipásztori múlttal rendelkezik. A szentségimádás iskolája, más rendezvények és a Facebook-oldala is arról tanúskodik, hogy főtitkári teendői mellett is igyekszik nagy hangsúlyt helyezni a lelkipásztori tevékenységre. Hogyan alakította a személyiségét a NEK Általános Titkárságán eddig eltöltött közel két év?**

– Alapjaiban nem sok minden változott. Most nem egy nyájnak vagyok a pásztor, de nagyon sokfelé hívnak. Sajnos időnként nem is kell tudnom mondani, mert ezek a látogatások nem mindig férnek be a naptárba bejegyzett teendőim közé. Ugyanakkor azt látom, hogy az eucharisztikus lelkeséget most tovább lehet adni, van rá igény, szomjúság. Amikor a szentségimádás iskolájának első alkalmát megtartottuk, rögtön azután huszonkilenc helyszínen indult az országban imaiskola, és valószínűleg ősszel még több helyen fog. Az emberek szívesen tanulnak imádkozni. A kongresszus előkészítése nemcsak Budapestet érinti, hanem az egész országot, sőt a régiót próbáljuk bevonni az előkészületekbe. Öröm látni sokakban a lelkesedést. Úgy érzem, a helyemen vagyok. A szervezőmunka korábban sem állt távol tőlem, és most igyekszem kamatoztatni a korábbi tapasztalataimat.

– **A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus meghirdetése óta hazánkban és határainkon túl is hétről hétre elmondjuk a kongresszus imáját. Van benne olyan rész, amely kifejezetten kedves az Ön számára?**

– A megszólítások, amelyek azt fogalmazzák meg, hogy kicsoda számunkra Jézus: orvosunk, mesterünk, Urunk, barátunk, táplálékunk. És a vége, amely egyértelművé teszi, hogy igazából nem egy rendezvényért imádkozunk, hanem azért a lelki megújulásért, amelyre az egész világnak szüksége van. Ennek eszköze a kongresszus.

– **Munkája során rálát a magyar és a világegyházra is. Hogyan alakította ez az elmúlt két év az egyházképét?**

– Azt látom, hogy Egyházunk rendkívül színes, és bátorítani kell a papjainkat, akik a „fronton” vannak. A NEK titkársága egyfajta háttérország, amely

muníciót ad. Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye területén például nemrég kezdődött meg a plébániák közötti partnerség szervezése, amelynek lényege, hogy az egyes plébániák testvérkapcsolatokat alakítsanak ki itthoni és külföldi magyar közösségekkel. Mi fórumot szeretnénk biztosítani ehhez, hogy egymásra találjanak. Ez lehet a kulcsa annak, hogy 2020-ban a kongresszusra érkező családok, résztvevők szállást kapjanak Budapesten. Nyilván szívesebben jönnek, ha ismerőshöz, barátokhoz érkeznek.

– **Jézus jelenléte az Oltáriszentségben misztérium. Hogyan alakult az Ön életében a találkozás, a kapcsolat ezzel a titokkal, hogyan közeledik hozzá?**

– Hálát adok a Jóistennek, mert soha egy szikrányi kétely sem volt bennem azzal kapcsolatban, hogy ő van jelen az Oltáriszentségben. Azért szeretem a csendes szentségimádást is, mert ilyenkor Jézussal lehetek. Korunk nagy kihívása, hogy a mai ember tapasztalni szeretne, és amit nem tapasztalt meg, az számára nincs is. Kora ősszel a Pesti Vigadóban lesz egy kiállítás az Egyház által elismert eucharisztikus csodákról, amelyek mind azt támasztják alá, hogy Jézus közénk jön a szentmisében, és valóságosan jelen van az Oltáriszentségben. A csendben tud hozzánk szólni. Ezért is fontos, hogy most, a második lelkipásztori felkészítő évben a szentmise megértését és elmélyítését tűztük célul magunk elé. Szeretnénk elérni, hogy a szentmise közel kerüljön hozzánk, valóban az életünk középpontja legyen, a feltámadott Jézus Krisztussal való személyes találkozás lehetősége.

(Kuzmányi István/Magyar Kurír, 2018. július 1.)

Oltáriszentséggel kapcsolatos gondolatok

Hogyan készültek Péliföldszentkereszt az 1938-as Eucharisztikus Kongresszusra a szaléziak?

Egy évvel a budapesti esemény előtt az esztergomi főegyházmegye

Péliföldszentkereszt ősrégi búcsújáráhelyén rendezte meg a négy esperesi kerületének (dorogi, esztergomi, bajóti és csolnoki) eucharisztikus kongresszusát.

12 ezer katolikus férfi és nő vett részt az eseményen, jórészt a környékbeli bányák és gyárak dolgozó népei. Az egyházi méltóságokon túl a szalézi rendházak küldöttei is jelen voltak, Antal János tartományfőnök vezetésével, mivel a kegytemplom akkor már huszonöt éve Bosco Szent János fiainak vezetése alatt állt.

A kegytemplom ekkor kapott új orgonát, amit a főpapi szentmise keretében áldottak meg. A szentmise után megkezdődött az eucharisztikus kongresszus, melyet Dr. Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás beszéde nyitott meg. Szavait idézzük: „Az eucharisztikus szentévnék, amellyel a nagy budapesti Eu-

chariztikus Világkongresszusra és Szent István első királyunk s apostolunk jubileumára készülünk, valamint ezeknek az eucharisztikus nagygyűléseknek is az a céljuk, hogy gazdaggal és szegénnyel egyaránt megértessük, hogy az ég felé kell emelni tekintetünket, mert csak akkor remélhetjük, hogy az Isten, minden jók osztogatója, megkönyörül rajtunk és megadja mindenkinek a betevő falatot, azt a megélhetést, amely az ő életkörülményeinek megfelel....Nagy örömömmre szolgál, hogy az Eucharisztia jegyében, szinte megszámlálhatatlan tömegekben sereglettek össze az én kedves híveim nyelvi különbség nélkül. Ki merem mondani, hogy **jobban szeretem, ha idegen nyelven imádkoztok a hazáért, mintha magyar nyelven dolgoztok ellene.** A ti jelenlétetek azt mutatja, hogy bár különböző nyelven, mégis egyformán szeretitek a hazát és a mi katolikus Anyaszentegyházunkat. Azt kívánom, hogy a közös magyar kenyér és a közös mennyei kenyér egyesítsen benneteket, tartson össze benneteket, önmagatok, családotok és egyházunk javára Isten és a haza szeretetében.”

Dr. Schmidt Sándor bányaiügyi főtanácsos, dorogi bányaigazgató „Az Oltáriszentség a szeretet forrása” címmel mondott igen tartalmas beszédet, melyben hangsúlyozta, hogy a szociális szeretet után, — mely az Oltáriszentség fényességéből árad felénk — nemcsak az ide zárandokolt tömeg vágyik, hanem ez után eped az egész ország népe és az egész világ népeinek milliói. A nagyszerűen sikerült kerületi eucharisztikus kongresszus, mely a résztvevők lelkében felejthetetlen emlékeket hagyott, a Himnusz eléneklésével ért véget.

(Szalézi Értésítő XXX. évf.1937. alapján)

Bosco Szent János és az Eucharisztia

„Bosco Szent János életének titka az eucharisztikus Jézus. Minden műve, életének minden mozzanata az eucharisztikus Jézussal való bensőséges együttélésből táplálkozott. Az ő élet-szentsége, mint minden életszentség lényege az Istennel való azonosult élet. Az istenségnek az emberekkel való leg-kézzelfoghatóbb érintkezési pontja az Eucharisztia. Ha valamelyik szentnek életében, úgy Bosco Szent Jánosnál nyilatkozott meg ez a legfényesebben, ő maga azzal töltözött gyermekkorában a gyakori szentáldozásnál, a szentmisénél, hosszú és gyakori szentséglátogatásnál, kisugárzott azokból a bensőséges buzdításokból, amiket fiaihoz, a vele érintkező hívekhez intézett a szentbeszédekben és privát beszélgetéseknél egyaránt; továbbá abból az apostoli buzgóságból, amellyel mindenkit, de főképp szívéhez nőtt gyermekeit az Eucharisziához vezette a kornak felfogása és gyakorlata ellenére. Mennyi hajszába került, amiért fiait a gyakori szentáldozáshoz szoktatta! Azt akarta, hogy fiai szívében legyen gyakori vendég az, Aki az élet és szentség szerzője. Ebben látta biztosítékát annak, hogy fiaiban is kialakul a természetfölötti élet, a kegyelmi élet.

Azért lett a hősiességig a gyóntatás áldozata, azért jutalmazta is meg az Úr a gyóntatásban a csodálatos meglátások kegyelmével, mert szívének ezzel csak egy vágya volt: lelki gyermekei tiszta szívet vigyenek ahhoz az asztalhoz, ahol magát az Életet kapják a kenyér színe alatt.”

(Szalézi Értésítő XXXI. évfolyam. 6. szám. 1938 június)

II. János Pál pápa az Eucharisziáról:

A „kenyértörés” - ahogyan kezdetben nevezték az Eucharisziát - örökre az Egyház életének középpontjában van. Az idők folyamán Krisztus általa jeleníti meg halálának és föltámadásának misztériumát. Benne személyesen Őt kapjuk, „az égből alászállott élő kenyeret” (Jn 6,51)

Szentségimádás iskolája

Az elhatározást követően keressük meg a helyet, ahol Jézussal időt tölthetünk. Ez lehet a templom, ahol mindig jelen van az Oltáriszentségben, de legyen az otthonunkban is egy hely, ahol kialakítunk egy kis sarkot pl. egy ikonnal, szentek képeivel, gyertyával, aminek segítségével megteremtjük a harmóniát Ezek az egyszerű dolgok segítenek belehelyezkedni Jézus jelenlétébe. „Te, amikor imádkozol, menj be a szobába, zárd be az ajtót, s imádkozzál titokban mennyei Atyádhoz! S mennyei Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.” (Mt 6,6)

Nyári táborokban is teremtünk lehetőséget a csendes imádságra. Ha kápolna nincs, akkor alakítsunk ki egy külön imahelyet szentképpel vagy feszülettel. Díszíthetjük minden nap frissen szedett mezei virágokkal.

Eucharisztikus hitvallás

Hiszem és vallom, hogy az Eucharisziában Isten igéje és a Szentlélek ereje által, a pap szolgálata révén, valóságosan jelen van a feltámadt, élő Jézus Krisztus. Őt imádjuk, aki ebben a szentségben nekünk adta önmagát.

Hiszem, hogy minden szentmise áldozat, amelyben jelenvalóvá válik Krisztus egyszeri, tökéletes és megismételhetetlen kereszttáldozata.

Hiszem, hogy az Oltáriszentség mindkét színe alatt, az átlényegített kenyérben és a borban a teljes Krisztus van jelen.

Hiszem, hogy az Eucharisziában jelenlévő Jézus Krisztus az örök Isten Fia, valóságos Isten és valóságos ember, aki elválaszthatatlan egységben él az Atyával és a Szentlélekkel.

Hiszem, hogy az Eucharisztia, a szeretet szentsége, keresztény életünk forrása és csúcspontja.

Mária- kegyhelyek

Mária kicsinyei

Személyes gondolatok a Máriás Mozgalomban

Mátraszentimre (Hasznos – Fallóskút)

A II. világháború vérzivatarában az itthon maradtak buzgón imádkoztak a hadba vonult szeretteikért, amikor pedig a front közeledett, a vérontások elkerüléséért. A Fallóskúti búcsújáró hely is ennek köszönheti létrejöttét. Az Úr Jézus Szent Sebeit tisztelő jámbor asszony égi sugallatot kapott: „Az Úr Jézus megőrzi a templomot meg a falut is.” Amikor pedig a hadba vonult férje hazatéréseért imádkozott, néhány hét múlva férje hazajött. Ugyanígy, öccse fogságból hazaindulását is imádás közben tudta meg.

Sarlós Boldogasszony ünnepén, 1947-ben megjelent neki a Szűzanya. Rózsaszín ruha és világoskék palást volt rajta. „Itt van egy jorras, meg kell keresni!” – mondta neki. Július 10-én keresték, majd 22-én a Szűzanya Falóskúton újra megjelent neki. Ugyanolyan ruhában volt és az előtekerő kigyóra mutatva így szólt: „Ezt kettőnknek le kell győzni. Ne félj, én mindig veled leszek, segítelek”. Ezzel megkezdődött a Hasznos-Fallóskúti búcsújárás, amellyel szemben az egyházi hatóságok rendkívül nagy óvatossággal viseltettek több évtizeden keresztül.

Az ateista államhatalom folyamatosan támadta Klára asszonyt, a látomás alanyát, és az ide zarándoklókon keresztül az Egyházat. A népi áhitat erősebbnek bizonyult, s végül kápolna épült, az Egyház pedig a népi jámborság önkéntelen megnyilvánulásaként tartja számon az itt megnyilvánuló Mária-tiszteletet.

Török József

A Szentlélek ideje

„Szeplőtelen Szívem cönákulumában könyörögjete ma, szeretett fiaim, Égi Édesanyatokkal együtt a Szentlélek ajándékáért.

»Jöjj, Szentlélek, jöjj a te leginkább szeretett jegyessed, Mária Szeplőtelen Szívének hathatós közbenjárása által.«

Ismételjétek gyakran ezt a könyörgést. Ez váljék rendszeres imádságotokká a hátralévő években, amelyek benneteket még elválasztanak Jézus szültségének kétezres nagy jubileumától, mialatt átélitek a második advent befejező idejét.

Közeledtek ahhoz a pillanathoz, amelyben a második pünkösd nagy csodája megvalósul.

A Szűzanya kéri, hogy rendszeresen imádkozzuk ezt a Szentlélek hívó imát, melyet minden cönákulum elején háromszor szoktunk elimádkozni. Azért kéri, hogy sűrűn imádkozzuk ezt a rövid fohászt, melyben a Szűzanya közbenjárásával kérjük a Szentlélek érkezését, mert igencsak közeledik a második advent. Most már a második advent befejező idejét éljük, mellyel egy adott pillanatban megvalósul a második pünkösd nagy csodája. Ennek mostanában, a kétezer év elteltével kell bekövetkeznie. De erre fel lehet, és fel is kell készíteni a lelkünket, mert ezt a pillanatot szükségszerűen egy szorongatás előzi meg.

Egyedül csak a Szeretet Lelke képes megújítani az egész világot.

Egyedül csak a Szeretet Lelke képes kialakítani az új Eget és az új Földet.

Egyedül csak a Szeretet Lelke képes felkészíteni a szíveket, a lelkeket, az Egyházat és az egész emberiséget Jézus fogadására, aki dicsőségben tér vissza hozzátok.

Ezért beléptek abba az időszakba, amikor egyre erősebbé válik a Szentlélek isteni munkálkodása.

Ezekben az időkben az a Szentlélek feladata, hogy a Mennyei Atya tervének megvalósítására serkentsen benneteket Fia, Jézus Krisztus tökéletes és egyetemes dicsőítésében.

A Szentlélek isteni küldetését betöltve így teljes tanúbizonyságot tesz a Fiú mellett, és rávezet benneteket a teljes igazság megértésére.

A Szűzanya szépen kifejti, hogy mik is azok a dolgok, melyeknek be kell következni, és egyedül a Szeretet lelke, a Szentlélek képes azt megtenni: meg kell újuljon az egész világ; új Eget és új Földet kell kialakítani; fel kell készíteni a szíveket, lelkeket, az Egyházat, az egész emberiséget Jézus fogadására, dicsőséges visszajövetelére, melyet a mennybemenetelkor megígért (felhőkön távozott, úgy is kell visszajöjjön).

Ezekre történő felkészülés mind a Szentlélek feladata – a mi imádságos közreműködésünkkel összhangban! Ezekben az időkben, ha hallgatunk a Szentlélek indíttatására, és Jézus Krisztus dicsóítását növelni tudjuk szívünkben, lelkünkben, akkor azzal segítünk megvalósítani a Miatyánk kérését: Legyen meg a Mennyei Atya akarata itt, a Földön! Ezzel egyben a teljes igazság megismerése is megvalósulhat az igaz, mély hitet élő emberekben.

Közben valamikor új Eget és új Földet is ki kell alakítania a Szentléleknek. Miért kell kialakítani új Eget és új Földet? Mert érdemben felismerhetetlenné válhat az emberiség tevékenysége, istentagadása révén, és abban a környezetben nem lehet Istent dicsőíteni, csak az újjá alakított Földön. Ezeket át kell élni, arra pedig fel kell készülnünk. De végül mindenképpen a Szűzanya Szep-lőtelen Szíve és Jézus Szent Szíve fog győzedelmeskedni!

A Szentlélek feladata, hogy ma az Igazság bátor tanúivá tegyen és Jézusban való hitetek hősiesség tanúsítására indítson benneteket.

A Szentlélek feladata, hogy megvilágítsa lelketekeket az isteni kegyelem fényével, és benneteket az életszentség útjára vezessen. Ezért kiárasztja reátok hét szent ajándékát, megerősíti és megnöveli bennetek az isteni és az erkölcsi erényeket, amelyek virágoskertté alakítják életeteket és a Szentháromság ide helyezi lakhelyét.

A Szentlélek feladata, hogy szíveteket a szeretet tökéletességére nevelje, így kiélessze belőletek az önzés minden megnyilvánulását, és megtisztítson benneteket a felmérhetetlen szenvedések olvasztótégelyében.

A Szentlélek feladata, hogy az Egyházat legnagyobb ragyogásába öltöztesse, hogy az egészen széppé, ránc és szeplő nélkülivé váljék, Égi Édesanyátok példájára, és így a Föld minden nemzetére kiárasztassa Krisztus fényét.

A Szentlélek feladata, hogy átalakítsa az egész emberiséget, és megújítsa a Föld színét, hogy új, földi mennyországgá váljék, ahol minden ember örül Istennek, szereti és dicsóítja Őt.

Hősiesség, bátor hit védökké kell alakulnunk; az életszentség útjára kell lép-nünk – ehhez növekednünk kell az isteni és erkölcsi erényekben, hogy átalakuljon életünk, és a Szentháromság lakhelyet vegyen nálunk.

A szeretet tökéletességére kell nevelődnünk, az önzés minden írmagjának eltüntetésével, mely közben komoly szenvedéseket is el kell viselnünk – de hát Golgota nélkül nincs feltámadás!

Az Egyháznak ránc és szeplő nélküli ragyogásba kell öltöznie, hogy a Mennyei Atya akarata valóban megvalósuljon a Földön. Jelenleg egyre nagyobb zavarodottságot tapasztalunk Egyházunkban, ennek „ki kell égnie”, sokmindennek át kell alakulnia.

Az új Ég és új Föld által válhat földi mennyországgá ez a világ, ahol majd minden ember örül Istennek, szereti és dicsóítja Őt. Erre vágyunk, ez kell, hogy a szemünk előtt lebegjen, hogy a szenvedéseken átsegítsen ennek tudata!

A Szentlélek nyitja meg és zárja be a második advent kapuit.

Ezért a második advent egész időszaka, amelyet éppen most éltek át, a Szentlélek ideje.

Az Ő idejében éltek.

Felszólítalak benneteket, hogy tartsatok mindenütt több ima cönákulumot ve-lem. Az egész Egyháznak be kell lépnie Szep-lőtelen Szívem lelki cönákulumába, és Égi Édesanyátokkal együtt szüntelen imádságba kell merülnie. Mert az én Szep-lőtelen Szívem az az aranykapu, amelyen áthalad a Szentlélek, hogy hozzátok érkezzék, és titeket a második pünkösdre vezessen.” (1990.06.03., Pünkösd)

A Szűzanya mondja, hogy éppen most éljük át a második advent végét, melyet egyre több imádsággal kell megélnünk, a Szűzanyára hagyatkozva, hiszen az ő Szep-lőtelen Szíve az az aranykapu, amelyen áthalad a Szentlélek, hogy a második pünkösdre tudjon vezetni minket. Igyekezzünk az Istenre, a Szűzanyára szánt imádságos időnket növelni, a napi dolgainkat rájuk hagyatkozva, velük cselekedni, a tudatunkat erre nevelni, hogy a két Szent Szív diadalát örömben tudjuk megélni!

Jánossy Gábor

(Gobbi atyán keresztül kapott üzenet alapján.)

Cönákulumot tartunk Budapest, Városmajori Jézus Szíve templomban minden hétfőn 17 órakor (18 órakor szentmise).

A r ó z s a f ü z é r

Elmélkedési gondolatok

Örvendetes szentolvasó

Akit te Szent Szűz a Szentlélektől fogantál

A Szűzanya hallgatott a szent angyal szavára.

Én kiépítettem-e őrangyalommal a kapcsolatomat, hallgatok-e indíttatásaira?

Akit te Szent Szűz Erzsébetet látogatva hordoztál

A Szűzanya hordozta Jézust, örömmel töltötte el, hogy nála lehetett.

Szentáldozásaim előtt kellő bűnbánattal tudok-e előkészülni, hogy sokáig lehessen nálam Jézus?

Akit te Szent Szűz a világra szültél

A csodálatos módon született kis Jézust a Szűzanya imádta, szeretgette.

Milyen gyakran tudom, akarom imádni, szeretgetni az Oltáriszentségben fogható, látható módon köztünk maradt Jézust?

Akit te Szent Szűz a templomban bemutatnál

A Szűzanya megerősítést kapott, hogy Isten útján sok szenvedést is kell vállalni.

Testi-lelki szenvedéseimet fel tudom-e ajánlani, akarom-e vállalni azok szeretetben történő viselését?

Akit te Szent Szűz a templomban megtaláltál

A Szűzanya nem tudta, hol keresse Szent Fiát. Végül a templomban találta meg.

Átérezem-e, hogy a templom csendjében tudok igazán találkozni Jézussal, aki az Oltáriszentségben vár rám?